

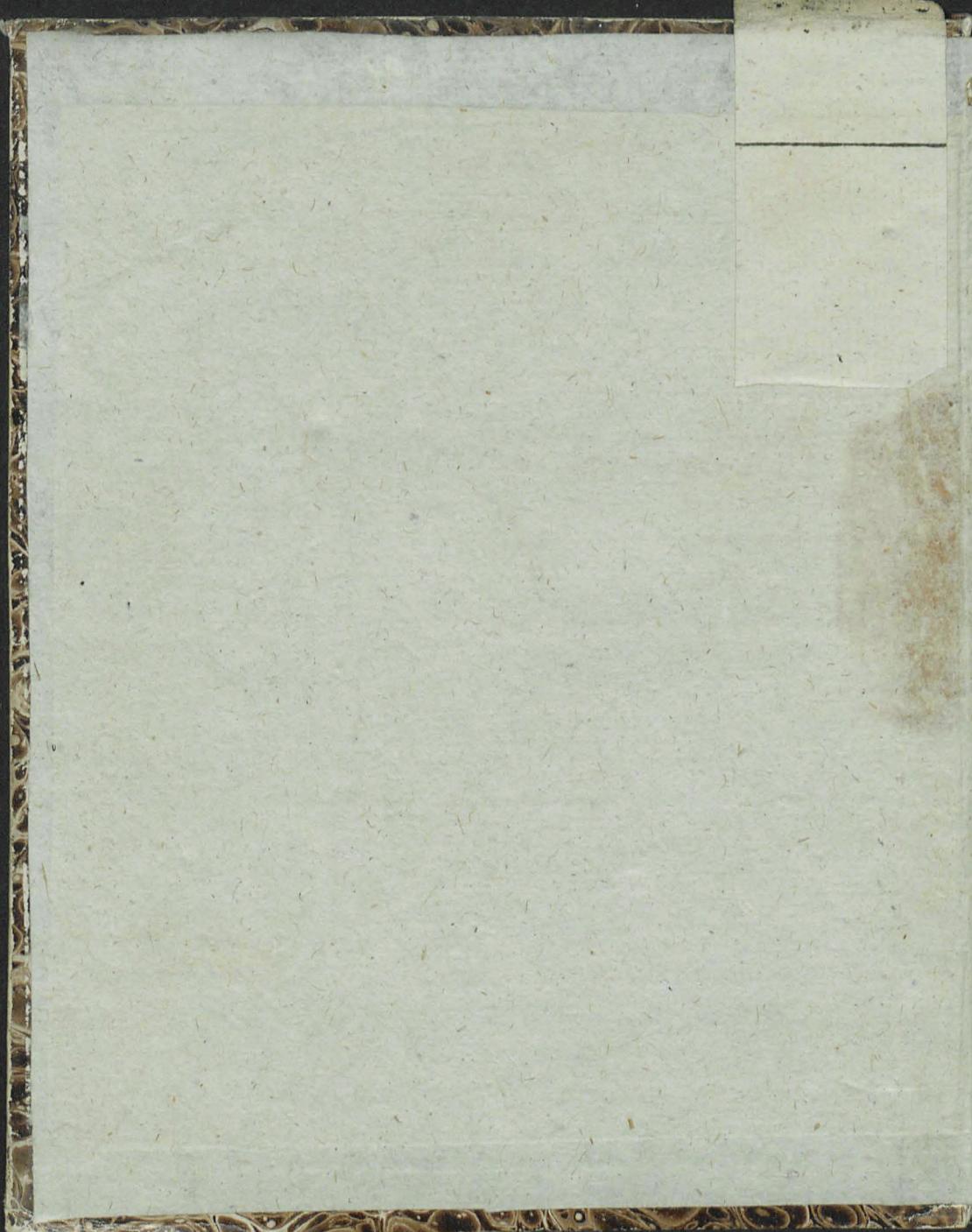
BIBLIOTEKA

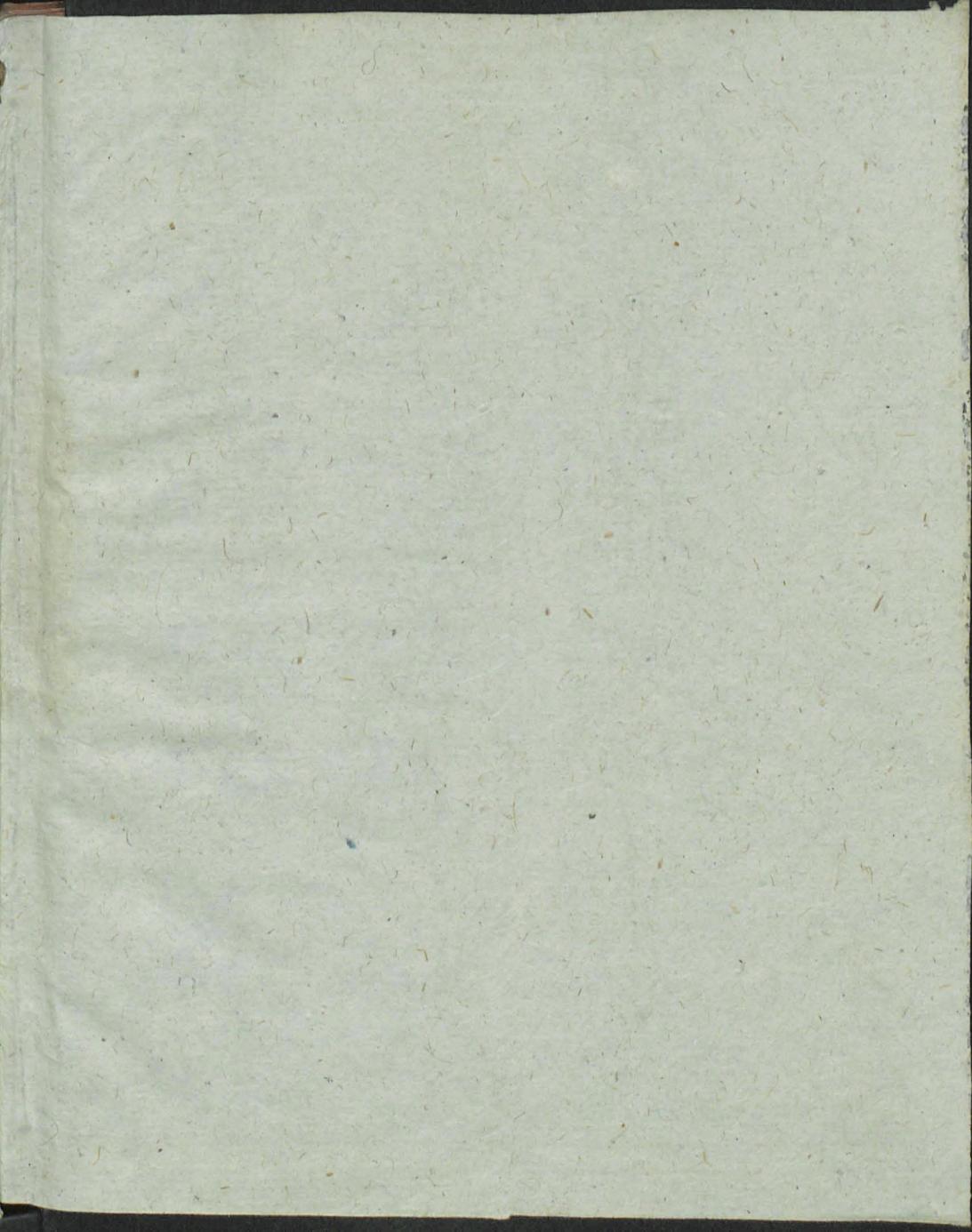
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

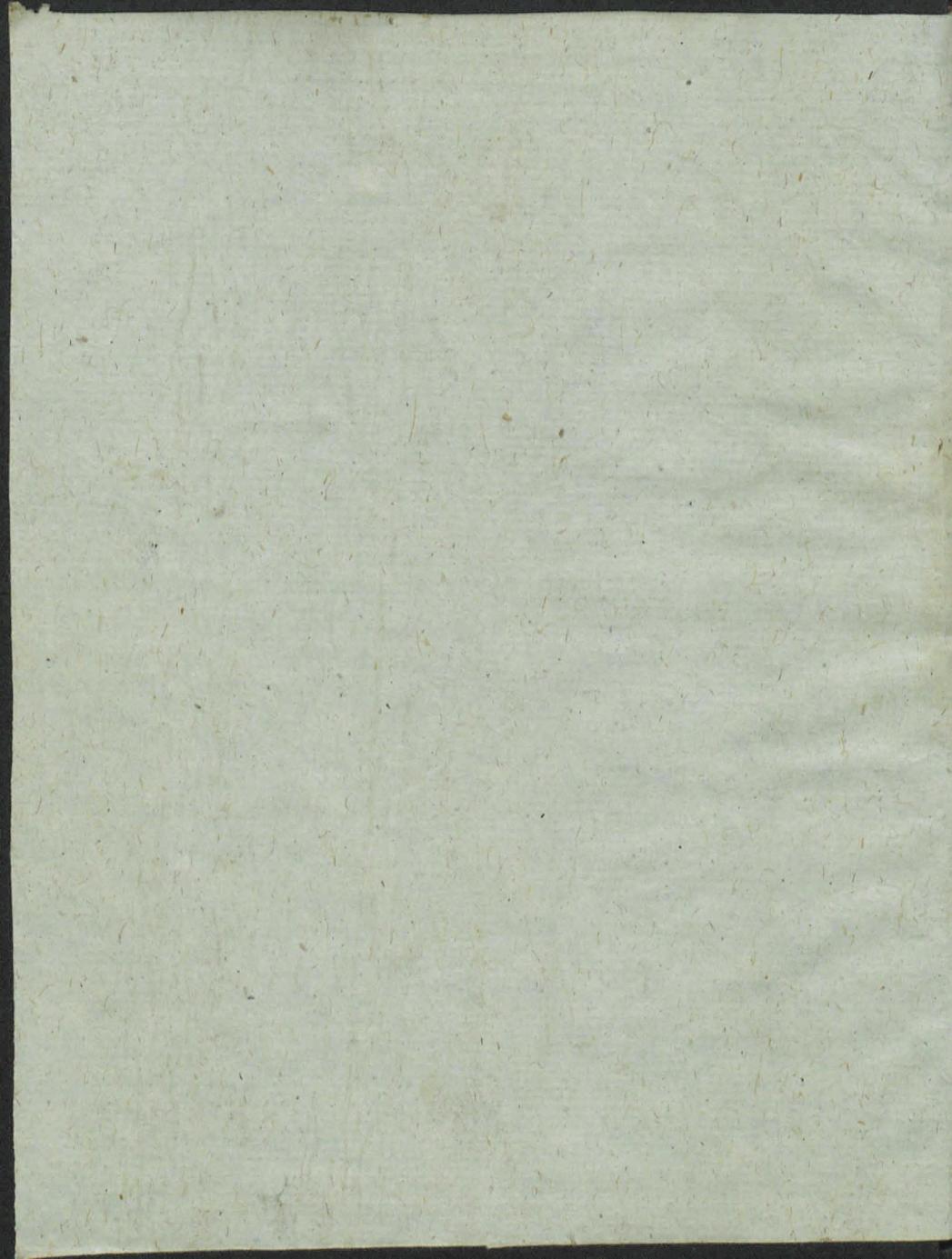
XVII

1.659

Dobble vid. LIV. 2. 19. 1921

GRATVLATIONES
IN REDITVM SERE
NISSIMI AC POTEN
TISSIMI PRINCIPIS SI
GISMUNDI III D G PO
LONIAE ET SVECIAE
REGIS MAGNIO. LI
VANIAE DVCIS
ET VICTORIS DE MO
SCHOVIA TRUMPhan
TIS

A 10.422

Posnaniae ex
Typographia

Valerio Montelupi de Ma
ri Philosophiae studio
in Colleg: Posna Socie: Iesu:

Ioannis Wol
rahi
A. MDCX

XIV-1659-IV

SE R E N I S S I M O
AC INVICTISSIMO MONAR
CHÆ SIGISMVND O III D. G. POLO.
NIÆ ET SVECIÆ REGI MAGNO DVCI
LITVANIAE &c. &c. &c.

Post recuperatam Seueriā expu-
gnatum Smolenscum, numerosissi-
masq; hostiū copias fusas, fuga-
tas, deletas, victori triumphanti.

SALVTEM ET FELICITATEM.

Difficile est silere cum doleas, verè sanè M.
Tullius affirmauit Sigismunde Rex poten-
tissime: sed non loqui cum lætitia gestias
multò difficultimum. Evidem si tantum vehemens
affectus præstare potest; ut elinguibus etiam
excutiat (quod Cræsi filio atq; Echedi Sanio con-
stat accidisse) in tam inusitato omnium gaudio, quod

mutis penè, ac ipsis saxis sermonem queat extundere,
ego silentium mihi indicam? Neq; vereor, ne aliquis
me iuuenili temeritate ductum iudicet, qui tibi inui-
ste Rex opus leuidense, & ob meam mediocritatem
exile, sola argumenti bonitate, quod in tuis virtuti-
bus prædicandis infantissimo alioqui nunquam defu-
tura sit oratio, laudabile obtrudam. Non certè fiducia
aut virium mearum, aut quòd aliquo loco sim apud te
Rex maxime id accidit: verùm quoniam in parentem
meum ac vniuersum penè nomen nostrum singula-
ris semper quædam tua benevolentia extitit. Nam
(ut cætera taceam) iura nobilitatis nostræ, ab aliquot
Poloniæ Regibus olim familiæ Montelupiorum cō-
municata, tu autoritate regia rata esse voluisti, eaq;
decretis tuis sanxisti, ac gentem nostram, ad eum quo
conspicua est splendorem euexisti, quin eximia gra-
tia, atq; egregia munificentia, supra spem & vota pro
sapientiam p[ro]fam ornasti. Quare magnitudo benefici-
orum a me exigebat, ne in communi omnium ob-
tuam singularem felicitatem, & virtutem lætitia ego
tace,

tacerem. Boni certè audaciam meam consules Sigismunde Rex, quod vltro mihi partes sumpserim tibi solutis & constrictioribus numeris gratulandi. Neq; enim mihi temperare potui, quin crumpentis & se efferentis lætitia meæ significationem aliquam apud tuam celsitudinem darem, tibiq; gaudens ac plaudens occurrerem. Cuius gaudij symbola, in manu, in calamo, & chartis prodere volui, non quòd triumphū tuum splendidissimum illustrare in animo haberē (quis enim Soli lumen commodare velit) sed ne in tanta omnium lætitia vnu omnino feriatus viderer. Grandius quidem & exquisitus molimen descriptio laudum tuarum postulat, quam in efformanda quondam Alexandri imagine requirebatur artificum industria; tamen cum hanc quantulamcunq; operam singularis in te obseruantia suscipere imperauit, accipies (vt spero) protuā insitā animo clementiā Rex maxime hoc meū de te bene merēdi studium. Etsi enī in re tam graui ieiunitatis meæ non nescius, non sum affectus quod volui, vt assequerer tamen laudi mihi erit con-

ten-

tendisse. Tanta videlicet rerum a te toto hoc bienio præclarè gestarum magnitudo est, quantam nulla Oratorum facundia, Poetarumq; inscribendo copia dignè complecti possint. Floret tui decoris gloria, florebitq; semper victor fortunatissime, quamuis deinceps Rhetorum xysti, Poetarumq; officinæ continecerent, ut proinde pennato curru Palladis minimè indigetas, quo triumphi tui in altum euhantur, atq; egregia tua facinora posteritatis memoriæ commenda æuo perenni donentur. At enim licet ita se hæc habent futurum confido, ut labor hic meus Apollinaris, vades obsequiorum meorum fauentes oculos tuæ amplitudinis mercatur, quandoquidem & bonarum artium studia, & eos qui tuæ laudi student, cordi esse nemo ambigit. Neq; enim alia tibi mens quam Cæsari Augusto, qui dum Memphiticas vrbes, & regna Canopi victor lustraret, non adeò ad Pharon currim sumptuosissimam, ad Mausolæa Regum opulentissima, ad Serapidis templo amplissima, atq; ad cætera orbis miracula inspicienda animum adiecit,

quam

quām ad Lycæa Musarum, in quibus viros doctrinā
præstantes demirari, eorumq; scripta dictauè captare
consuecerat. Quamobrem cum Augustum Cæsarem
clementiâ, & rerū gestarum gloriâ exæques, abstrahē
illius exemplo paululum a grauioribus occupationib'
animum, ac breuem laudum tuarum in hoc opuscu-
lo contextum pellege, & post luculentiores aliorum
gratulationes, quas non noster hic modò Sarmaticus
orbis, verùm & vuinerſæ Europæ nationes ad te mi-
serunt, ad hanc quæ tuo Augusto inscripta est no-
mini, post curas graues mentem paulispèr trāduc.
Vale floreq; Regum felicissime.

ORATIO.

E tot tantisq; victorijs, quibus te regnante, & fines longè lateq; protulisse, & se ab hostibus innumeralibus vindicasse Poloniam videmus, Monarcha felicissime, Sigismunde Rex inclyte, hanc quam Smolensco armis recuperato, maximisq; hostium copijs profligatis reportasti, Republicæ in primis Polonæ: deinde bonis omnibus optatissimam, & gratissimam exercituisse confiteamur necesse est. Cum enim omnes secunda res; tum ex quibus de fortunis, imperio, dignitate, gloriaq; dimicatur, si è voto sit debellatum, hostisq; superbissimus de se illumini victoriam præbuerit, ad communem lætitiam maximè valent. Maximum quippe fructum cæpit Respublica Polonia capto Smolensco, & anniuersa expeditione tuâ, atq; commemoratione Moschouiticâ: fructum, inquam, multiplicem, & regni ampliati, quod per proditores maiorū nostrorum memoria angustius aliquanto factum fuerat, ea portione, qua Dux Seneiensis continetur, in Moschi ditionem transeunte, & antiqui dedecoris è nomine gentis huius sublati, quod tam impune tot annis ademptam partem imperij nostri iniuriâ tyranus possideret: deniq; nouæ gloriæ, quæ maioris semper quoddam est, & principium: & veteris atque auitæ qua ciuibus, qua exteris documentum. Quantum esset detrimentum passa Respublica portionis illius alienatione, testis perpetua omnium ordinum tristitia, testes desideria, ac vota optantium, ut aliquando postliminio reverteretur ad regnum Poloniæ: seu ultra cedente Moscho; quod nunquam sperandum videbatur: seu vi & armis cōacto, quod etiam difficillimum esse bellicosis,

simus

sumus princeps re ipsa expertus est Stephanus Batoreus: qui summo conatu in hoc incubuerat, ut regno suo prouinciam illam vindicaret: & fortasse perfecisset, nisi Deus eam gloriam tibi Rex Sigismunde reseruasset. Quod si ille apud ciues eius regni maximam iniuit gratiam, quamuis quod voluit, ut voluit, & expedi-ebat non perfecisset: quantā apud eorumdem posteros in eas ne-cessere est victor fortunatissime, qui caput eius belli conseceris, & maiorum victoriarum initium attuleris. Scio regem Persarum quempiam, ob unius horae vtilitatem, quam ex umbra platani elegantis cepisset, eam torquibus & monili bus exornasse: additis & custodibus ne illa ornamenta à quoquam detraherentur: eam vero vtilitatem perpetuam, modo non obstante Superi, patriæ no-straræ, tuis sudoribus atque periculis praestitam, quibus nos rex for-tissime ornamentis, quibus gemmis, atq; margaritis compensa-bimus? Iam nomen tuum autipicatissimum per vniuersum re-gnum celebratur, & celebrabitur porro, quam diu gratia animi in regni huius ciuibus semina aliqua, & fibræ extabunt. Nec impe-rij tui modo finibus, sed vniuersi huius amplitudini clatum erit. Scient illud vicini Sclauii, Bohemi, Germani; scient remotiores Itali, Belge, Hispani: sciens Gallia, Persis, & non sat firmo fædere amica Turcia. Deniq; orbis vniuersus sciens, & admirabitur, & pra-dicabit regem Sigismundum Tertium, quo suis olim à maiorib⁹ amissum Ducatum restitueret, non Duces suos, sed ipsum in ex-peditionem profectum esse, ac tam diu labores Martios tolerasse, donec vi munitionem hostilem, tantum non inexpugnabilem ir-cumperet. Atq; hinc non ideo tam diu pñnas à tyranno repeti-tas nō esse; quod non in esset peccatorib⁹ Lechicis animus & spiritus Martius, omnes iudicabant: sed quod partim alia negotia aliò auocarent principes ipsorum, ne hoc aut aggrederentur, aut post-

quam aggressi essent perficerent: partim quodcum iam tantilum abesset victoria à Polonorum partibus, repente inducīs res transī debuit, diuinitus, ut dixi te Sigismunde rex ea gloriā appetente. Cuius profecto ex hoc tam praelato facinore quantum augmentum sit, quantaq; facta accessio, & si nec dum vsum rerum ob extatēm polleo: tamen per video ita hoc gloriosum esse Polonis: quam si noua aut tota in manus nostras ultro venisset Moschouia, aut hæc ipsa mox ad primum aduentum Polonorum sub iugum tuum isset, atq; imperia se facturam spondist. Felicitatis eximis illud fuisset, si more gentis in verba tua solenni iuramento adacti Moschi crucem exosculati fuissent, nullo ad id vitæ fortunarumq; suarum discrimine adducti: verum multò honestius vi, & armis animos perduelles edomuisse, fregisse contumaciam, perrupisse munitiones, in arcem inuasisse, principes temeritatis ac improbitatis (quoniam hic quoque clementissimus fuisti) in potestatem redactos multauisse. hoc scilicet honestius & ad omnium seculorum memoriam gloriosius extitit. Memini Alexandrum Macedonem diu multumq; laborasse non cum Tyrīs tantum: at secum etiam, & cum desperatione, cum Tyrū expugnaret: sed ausim dicere, quanto superior fuerat apparatus in eam rem idoneo, tanto inferiorem esse tuā victoriā. Vt enim relinquam quod caput est causæ & quitatem, quæ ibi nulla erat: his autem summa, illi pax domi, tibi ab infidis vicinis, atque exteris hostibus suspecta cūnia: illi non magis propriæ quam alienæ vitæ contemptio adfuit; tibi verò cura seruandorum ciuium, & signa tua secutorum maior dixerim quam vitæ propriæ. Quid? quod non eadem nunc ratio armorum est, nec tam facilis ad muros aditus, quippe ubi & magno interuallo consistere periculose sum: nec unius, sed multorum uno tonitru erumpente salus deplorata

plorata : illic vnius ciuitatis opes quantumuis amplæ, vnius tam
men : at hic regnum vastissimum oppugnandum, & sustinen-
dum erat. Et ut summatim omnia complectar tanta erant
hic impedimenta : vt ea perrumpere non humanis opus viri-
bus, sed diuinioribus quibusdam videretur. Impedimenta di-
co ab hoste insidiosissimo & potentissimo, quæ nisi tua, rex sa-
pientissime, prudentia, fortitudo, æquitas animi, amolita fuisset,
non iniuria Duces tui & primipili victoriam desperassent. Quan-
ta illa errant & quorū cum quibus tibi depugnandum erat ? loco-
rum, utpote in terra hostili magna iniuntas temporum, quip-
pe cælo frigidissimo summa iniuria : hostium armis suis fidenti-
um improba temeritas, temeraria irrisio, & amara conuictiorū,
sed horribilior telorum fulminatio : vt cætera de hoc genere nō
commemorem : omnia ista erant in te vnum coniecta : tuis ar-
mis, tuis humeris, tuā fortitudine, sapientiā, consilio : te ipso Rex
fortissime, opus erat ad ea frangenda, & expugnanda. Nemine
alio ductore biennalem illum dicam carcerem Lechici alacres
spiritus tollerassent, nisi te omnia paratum experiri prius vide-
rent, quam obsidionem soluere. Mirabile tibi certamen erat, &
multiplex, ut eodem tempore, ancipiti distraherere conflictu, hinc
tela inimica, iude inconsulta domestica consilia, orantium abi-
res è castris, quod minore dedecore si quid accidisset, te absente-
spes potiundæ arcis deperiret, & vltores tergis nostrorum hæren-
tes in horas expectaremus. Itaque ibi simul inclemantium cæli
sustinuisti, squallorem ob loci incommoditatem passus es : vici-
sti asperas hisemes : malâ valetudine conflictatus non succebus-
isti : saepius irritu nisu aggressus rem, non despondisti animum,
tuorum metum sprenisti : addidisti quasi quasdam faces in pe-
ctora, ut denique obsfirmarent ipsi quoque animos ad ea omnia

perpetiunda, quæ tu tantâ alacritate patereris. Vicisti castra
tua prius, vt hostilia expugnates: & exigua iacturâ civium, vir-
tute regiâ, ducente Deo, felici auspicio iuisti ad tantam irruptio-
nem muro effracto, virbis & hostium potitus es. Et erit aliquis è
tuis ciuibus rex felicissime, qui hac victoriâ auditâ dubitare pos-
sit, quantum tu Reipublicæ huic præstiteris: cum exteris nati-
ones quoque credibile sit admirari, te tantillis copijs tantas mu-
nitiones nullo prope tuorum detrimento, addo tantâ celeritate
expugnare potuisse. Sat citò si lat benè, & non vsque adeò di-
uturna hæc obsidio vnius et dimidiij anni: cum nostro quoque
æuo fortissimis ac bellicosissimis, pariterq; instructissimis Hi-
spanis singulas ciuitates singulis aut pluribus annis obsidere ne-
cessere fuerit. Verum tamen tanto gravior est victoria: quanto
magis pro eâ certatum est: quanto & plures eam frustra com-
prehendere laborarunt, & cum spe vñinerâ Moschouæ capien-
dæ accidit. Evidem Sigismundus I, quo regnante Smolenscum
proditione Moschus occupauit, annis abhinc 97. circiter, tenta-
uit si quo modo recuperaret amissa: sed nil præter sanguinē hosti-
um quo à nostris cæsi abunde vastitates illas corporum infudê-
re, lucrari potuit. Stephanus quoq; barbarum princem cona-
tus adoriri, signis Polonorum in ipsius regnum ultro illatis, vt no-
stra restitueret: sed cum iam res prope in exitu esset, aliij flauere
venti, vt necessariò tum ob reverentiam Summi Pontificis Gre-
gorij XIII, qui se interposuerat, tum ob spem maioris boni publi-
ci nullo præiudicio commodi huius regni, prius ad portum rede-
undum esset, quam destinatam prædam attigisset. Porro cùm
rem tantam, quantam sapientissimi & bellicosissimi reges to-
tis viribus conati frustra fuerint, minimo sanguine militum, mini-

mo

mo periculo atq; iacturâ exigua pecuniarum iam assecutus sis:
Rex felicissime, nostrum erit omnium deinceps qui ciues tui su-
mus cogitare:qua te veneratione colere, quibus grati animi obse-
quiis, priuatim ac publicè demereri debeamus. Tuæ siquidem
virtutes regiæ, quibus tot annis regno huic te laudabilem præsti-
tisti: clementia, iustitia, modestia, sapientia, liberalitas, fortitu-
do, omnia summa: hæ inquam virtutes tuæ, & alia longè plures
quibus te domi in pace, foris in bello, in rebus turbulentis, & se-
cundis cōmendasti vniuersis, sed amor maximè in patriam, ita
meretur, vt te nusquam ex ore, ex oculis, ex animis & pectoribus
nostris dimittramus: & posteris nostris quām commendatissimū,
ac prædicandum transmittamus. Hoc agere nos par est, si glo-
riæ nostræ fauere volumus, quæ iam pennis præpetibus regum
omnium, ac principum, inimicorum quoq; Polono nomini sum-
mo horum dolore, summâ illorum voluptate aures peruagata im-
pleuit & regna. Si enim quemadmodum patriæ: ita & gloriæ
inter ciues ac reges communicatio est: non exiguum nobis qua-
si auctarium celebritatis, & splendoris fortitudo invicta Serenis-
simi Regis nostri addidit, quo apud omnes exultemus, sicut &
exultant qui inter externos degunt: qui vt sciant nos non esse cer-
uos in acie, tamen id quoq; sciunt nisi leone ducenon posse vin-
cere.. Magna nobis causa lætitiae, magna gaudij materia, re-
ge saluo, & incolumi receptor: quem agrè à se dimisit patriæ, &
identidem absentem desiderabat: at verò longè maxima tantis
ornato laudibus, tantis in Rempublicam fæcundo meritis: tan-
tâ laboribus eius ad vectigalia, ad pacem, ad gloriam, adq; eo-
rum omnium subsidia & ornamenta accessione factâ.

PANE.

PANEGYRICA. VESTIS TRIVMPHALIS DESCRIPTIO.

Phæbe, recurrenti qui voluis sècula motu;
Prome diem meliore coma, vultuq; nitente
Insolito totum collustra lumine mundum.
Faustior annus eat, lætiq; ex ordine menses
Prospera felici sumant exordia cursu.
Cælicolæ pleno accumulant iam nostra fauore
Gaudia, successusq; nouos successibus addunt.
Cum Sismundus adest, aderat qui mentibus olim,
Spe maior, famâ melior, complectere dextram,
Sub iuga quæ victos hostes tua Sarmata misit.
Hic ille est rigidis felix bellator in armis,
Defensor patriæ, Regum præclarior ausis,
Quos verus excelsis attollit gloria rebus.
Moschiadum populatus agros, & puluere Martis
Respergi, & grauibus solitus non cedere nimbis.

Quin

Quin etiam tolerare æstum, Boreæq; furentis
Ferre minas, vigil in somnes producere noctes,
Arctoas durare hijemes, dulciq; subire
Pro patriâ est ausus sexcenta pericula mortis.
O quascunq; potes deprome Polonia laudes,
Quanta tuisq; disertiloquæ facundia linguaæ
Ingenijs pollet, victorem personet ore.
Sarmata quòd flores, quòd totum peruolat orbem
Fama tuæ virtutis, habes quod numine amico,
Per tot detinuit quæ Moschus lustra superbus.
(Longum cuncta loqui) Sismundi vendicat omne
Id sibi cura grauis, labor Herculeusq; Monarchæ.
O felix seruata vocat quem Lechia patrem,
O patriæ communis amor, Sismunde, subacta
Quem positis Regem veneratur Moschia telis.
Cernis ut vñanimi te Sarmatis ora salutet
Consensu? quantus consurgat in æthera clamor?
Et quantum lætetur eques, plaudatq; senator?
Vna velut te Rex cunctis in mænibus Echo
Intonat, insolito replentur compita plausu.

Quin

Quin & victrices edunt noua signa cohortes
Lætitiae, dum partitis hinc inde cateruis,
In varios docto discurrant ordine gyros.
Victoriq; cateruatim pæana canentes,
Festiuo ingeminant resonantia gaudia cantu.
Agmine tu medio procerum incedente caterua,
Spumanti portatis equo, quem plurimus auri
Ambit honos, ornant & sericae phippia tergum.
Ipse Æthon equitem cum te conspexit ab astris,
Rex Sismunde, tuo voluit parere lupato.
Nam velut Oceanus cum sol caput extulit vndis
Resplendes Moschum victor, patriæq; lucerna,
Oris honore grauis, celsi emicat indice vultu
Maiestas animi, & toto de corpore virtus.
Quisq; tui vultus studet inspectare decorem,
Siue humili fuerit plebis de stirpe profectus;
Seu vetus ex celso deducat stemmate nomen.
Plurima se obijcent tanto spectanda triumpho:
Nempe catenata Moschi ceruice gerentes
Vincula, & exuuiæ prostrato ex hoste relatæ;

Sed

Sed magis in te vno præstabit figere visum.
Namq; triumphalis magnum tibi vestis honorem
Addet, quam varijs docta exornando figuris
Artificum pinxit manus, ac mirabile textum
Efformauit acu, pretiosaq; fila smaragdis
Duxit, & acta Ducum, pugnataq; in ordine bella
Effinxit, partos quin te regnante triumphos,
Lydia textilibus formis variauit Arachne.
Primūm acies binas contra se stare, duosq;
Fæmina depinxit Reges discorde senatu
Pro regni oblatâ secum certare coronâ.
Austriaco tamen hanc optanti Astræa negauit,
Sed Sismunde tibi Superūm dedit illa fauore.
Nec procul hinc vires Orientis, & agmina secum
Berlebeccus agit spissis horrentia telis,
Cuius in aduentu dubijs Moldauia rebus
Territa, Sismundo fortæ à Rege maniplos
Depositit, saeuo qui se tueantur ab hoste.
At postquam inuictas persensit Turca phalanges
Lechiadūm aduentare, retro fugientia vertit.

C

Signa

Victoria
Serenis.
Regis Si
gism. III.
Humanan
tur
I. & II.
victoria.

Turea-
rum in-
gens e-
xercitus
terrore
Poloni
nominis
e Vala-
chia pro-
fugit

Tartaro
rum mul
ta milita
Duce Za
moisio
fugantur.

Hungaro
rum ali
quot mil
lia profu
gantur.
& Dux e
orum Re
zuan in
patum se
gitur

Recent
se fuit ar
ces & vr
bes recu
peratae au
ticus Su
gism: II
Regie

Insignis
clades Su
dermanni
corum ad
kirchsol
num in
qua

15900.
ex ea sunt
e Caroli
Suder: et
xercitus:
Duce Chorkie,
incio

Signa, nec ausus erat dubio se credere Marti
Quin etiam Sario Duce agemata multa Scytharū
Mactantur ferro, vastos dispersa per agros,
Stagnat ab effuso tellus repleta cruento.
Ponē hæc Pannonias fulgenti veste cohortes
Armis Lechiadūm victas, vnaq; videres
Illic Rozuanum (Valachis hoc nempe Stratego
Visillata fuit) transfixumst ipite obiusto:
Ille vomnes calidum rupto de pectore flumen
Largifluo torum respersit sanguine lignum.
Parte alia effictas arces, vrbesq; tueri
Fas erit, infestis quas Chotkieuicius armis,
Atq; potens bello Suecis Zamoiscus ademit,
Felinum, lapidisq; albi de nomine dictam
Vrbem, Kyrcholmum, Dinemundamq; prealtam,
Et Kokenhausum, Derpatum, Volmariamq;
Pernauiamq; simul, Vendam, Reulumq; Rigamq;
Has circa Sueonum numero licet agmina plura
Militis inuicta occumbunt virtute Poloni.
Nil dolus hostilis, nil flumina, nilq; paludes

Ob.

M. dicit
simul vix
ctorizeb.
Suecis
hic refe-
runtur.

Numero
fus Mi-
chaelis e
xercitus
Duce Za
moscio a
Polonis
profliga-
tura

Obstant cænosæ, demissa cadavera letho,
Vorticibus lentis insistere flumina cogunt.
Discutitur vis vi, nec quamuis sæpè rebellis
Contrahat in bellum peditumq; equitūq; cateruas
Carolus, innata quidquam virtute remittunt
Lechiadę, toties versis referuntur habenis
Hostes depulsi, victrix Astręa triumphat.
Sæpius hos inter fugit indignatus ad æquor
Ipse Sudermanus, pleno sub pectore fluctus
Irarum voluens, quod semper victus arenā
Cedat, quodq; suos nunquam fortuna secundet
Ausus, dum contra Regem mouet arma Polonum.
Nec longo hinc spatio ductu' truculēta Michalii
Gens fidei Græcæ, Diuosq; hominesq; lassit,
Cuise Lechiadūm opponit delecta iuuentus,
Fidere quæ pedibus non sueta fugacibus, hosti
Nunquam (sic quamvis numerosus) cedere nouit.
Nec deerat virtus illi certamine tanto;
Nam genti Sismunde tuæ victoria cessit.
Non sic terrori est ouibus fera turba Ieonum;

50000.
miliū
eduxerat
in aciem
Michael

Millia ceu fuerant ter quinq; Polona tyranno,
Præstantes quinquaginta simul ère cateruas
Ille licet strictis concurrere iussit armis.

Magno tum laudis Mars inflamarat amore
Lechiadas, pugnæ cupidi dum præpete cursu
Per valles, per aquas, per dumosæ inuia syluæ
Currebant, ô quo prostrata ferocibus armis,
Cernere erat campis vincentē cadauera Lecho.
Quippe velut segetem medio falx demetit æstu:
Obuia sic miles Regis stricto ense secabat.
Hæc inter Michael soluit pro crimine pænas:
Nam cum Lechiaci ambiuit moderamina sceptri
Flectere, lethifera dissectus membra bipenni est.

Hic Naleuaiconem quo non immanior alter
Prædo fuit, multis præstans cum milibus heros
Inuictis circumcinxit Zolkieuius armis.

Nec sufferre diu potuit vim oppressa Strategi
Colluuiies, nam (sic Polemarcho vrgente) necādos
Cum Duce primores bis sex ex agmine toto
Tradiderat Lechis certamen inire paratis.

In

Naleua
co cum
fortissi-
mo exerci-
ciu Kd
fatorum
superar-
tur Du-
ce Zol-
kieuius.

In media fuerat Sismundus cyclade pictus,
Hunc indignanti similem, similemque minanti
Aspiceret; quod adhuc arcem retinere Smolenscum
Auderet Moschus, quam caput fraudibus olim.
Sed cum verba Notis toties iactata darentur;
Ad vim Lechiacae seram venere cohortes.
Hostibus exitium struitur, tot ubique Meandri,
Et Labirinthae sunt tellure recessus.
Egesta, unde queat temerari firma cuniclis
Ars tacitis, consurgit opus, nec segnius instant
Hoplomachi Regis, postquam quassata globorum
Ictibus assiduis aditum praebere videntur
Mænia, sed stantes obstant in turribus altis
Ultima quoque hostes tolerare pericla parati.
Quin etiam in paucos termillia dena Polonos
Moschorum Suiski dicit, quibus agmina iunxit
Non rapta a stiuis, sed viuida pectora bello,
Germanos, Batauosque, Niderlandosque, feroce,
Qui demptis Moschis numero maiore phalanges
Vincebant Regis, verum non robore & armis.

Obside
sur Siso
lenscum.

Nobilis
victoria
Polono
rum de
Moschis

46000

Ergo

tioris mi-
litum Eu-
ce Zol-
kiewie in
Moscho-
via ma-
gno pre-
lio vin-
cuntur.

Ergo inter se magnâ vi prælia miscent,
Pars gladios stringunt, pars longò hastilia ferro
Pectoribus condunt morientūm, ferreus imber
Proruit in terram, cælum subrexitur umbrā;
Horrescit seges hastarum, frameisq; coruscis
Terra renidescit, tot utrinq; cadauera passim
Sternuntur dubio euentu, mixtiq; virorum
Corporibus voluuntur equi, pugna aspera surgit,
Principiò exterius virtuti fortiter obstat
Lechiadūm miles, dum hastis miro ordine contos
Obijcit, & longos frameis brevioribus enses.
Scilicet hostica gens cedi quām cedere mauult.
Quatuor ancipiti pugnatum est Marte per horas.
Nam ceu discordes alternis fluctibus vndam,
Concutiunt venti luctamine & æquora turbant:
Non secus hostiles acies, aciesq; Polonæ,
Concurrunt, hæret pede pes, densusq; viro vir,
Donec Sarmaticus perfregit acinace miles
Contorum syluam. demum fugientia vertune
Terga hostes, queis Suiski Dux adiungitur ipse

Et

Et Pontus, (Sueonum assuetus ductare cohortes.)
Infelix qui ter captus, totiesq; solutus
Vinclis, sic Sismunde tibi benefacta rependit.
Ergo cateruatum simul è certamine Moschi
Proripiunt sese, victoria clarius vñquam
Vix fuit hac Lechis, post victū Marte Michailū.
Hic & Troiae instar fumantia recta videre
Moschorum dabitur, ruit alto à culmine diues
Vrbs cum flammā volat, manibusq; volatile ferrū
Spargitur, immissusq; furit Vulcanus in arcem.
Atq; hic in medijs dant pænas ignibus hostes
Perfidiae, varijs distracti pectora curis.
Lymphatis multi similes restinguere flamas
Ultrices tentant, alijs furor armā ministrat
Contra victores, sed nîl rationis in armis.
Diffusus velutilatebroso flumine torrens
Vastat agros, vastat sylvas, hominumq; labores:
Ignea tempestas ita totam proterit vrbem.
Inuictus gressum nam fert quacunq; Polonus;
Fulminis in morem prosternit densa virorum

Agmi-

Cedes
perido-
rum ho-
rium:

Oppu-
gnatur
ultimo
arx Smo-
lenescen-

Expu-
gnatur
randex.

Agmina, sanguinei quorum de corpore manant
Riui, grande nefas cladem hanc inuexit in hostes.
Hic quoq; dum Phœbe nigricantibus humida bigis
Noctiuago celsum curru pulsabat Olympum.
Cernitur armisonas Rex ipse armare phalanges,
Et tacito gressu armatos submittere in arcem
Lechiadas, illi incumbunt, præsentia Regis
Urget Sismundi, pars forti mēnibus altis
Apponit scalas ausu, pars altera vallum
Perrumpit, concussa aditum olim namq; dederunt
Mænia, pars demum portis hostilibus instat.
Arx capitur tandem per amica silentia lunæ,
Incassum Moschi certant defendere muros,
Fit via vi, rabidosq; furor deseuit in hostes,
Sarmata confertos quoscunq; in prælia vidit
E latebris prodire suis, inuectus in arcem
Victor equo donec cædi Rex parcere iussit.
Extrahitur tenebris sacro decoratus amictu
Sergius antistes trepidantia pallidus ora,
Quem post ante pedes Regis procubuit humi trux

Sei-

Sēinus, adhuc oculis emittens penē furorem.
Hunc iuxta Corsacus erat, maturior annis,
Munere at inferior belli pacisq; Seino.
Talia per chlamydem Regis monochromate pulchro
Artificum manus expressit, Babylonide in ora.
Hæc Sismunde tuæ laudis monumenta fuerunt.
Interea viator multis exercite curis,
Quæsitæ tandem corpus concede quieti,
Lechia Nestoreæ ætatis tibi secla precatur,
Plena laccessito redijt vindicta Polono,
Nec tibi iam quidquā vltorius, Sismunde, relictum est,
Quò virtus animo crescat, vel splendor honoris.
Virtutem terris æquasti, nomen Olympo,
Omnia debellas armis, nullusq; capessit
Arma tuas hostis cōtra vñquā impune phalangēs,
Mosch⁹ id, & Valachus, Scytha, Suecus, Turca potēsq;
Agnoscit, quamuis simulet mira arte timorem.
In tua millenas aptat præconia voces
Iam gens, inuictis Christo quæ militat armis.
Accumulant Lithaui laudes, quod rura tyranno.

D

Libe-

Libera possideant, nil iam fatale timentes.

Neglectosq; iterum subigant in cote ligones.

Iam te Rege vetus Lechi efflorescere regnum

Incipit, & magno firmari robore belli.

Et quæ sub primis amisit Regibus olim

Lechia, tu rursus gentis sub iura Polonæ

Restituis, patriamq; nouis ditionibus auges.

Te Superi cingunt semper concordibus vnum,

Auxilijs, ô Rex, dum vis inimica labascit,

Insidiæq; patent, fraudes reteguntur, in ipsos

Atq; hostes recidit tibi quam struxere ruinam.

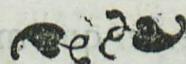
Nę fidei antiquæ vindex, iustissime legum

Arbiter, optatæ pacis fidissime custos,

Optime ductorum ductor, fortissime Regum,

Post tot ab hoste reportatos, Sismunde, triumphos,

Ibis in annales & transmittēris in ævum.

TALIA

TALIA
VICTORI DEBENT VR
·PRÆMIA HONORIS.

Huc lumina flecte prius

SCitum illud est, rem alterius iniquè rapere, virtutis laudem qui negat. Hæc ut tibi, Sigismunde Rex integra maneat semper, palam, liberè, ingenuè, animo, scriptisq; attestor. Ire siquidem in laudes tuas gloriosum est, parta recognoscere decora, iucundum. Ornavit suos Cesares, & Alexandros vitæ quidem prodiga, ac auara laudis antiquitas, tu horum instar es, inclyte Rex, rex Poloniæ. Nec se (ceu spero) post tot victorias ullæ nubes inuidiæ supra maiestatē tuam expandet amplius, cū tantus ardor animorum tibi patræq; benè volentiū materiem cosūpturus cernitur. Porro cum secundè fortune simulq; aduersa flat⁹ perferre scias, hos tibi arcus cum triumphalibus colossis pono, a quib⁹ utriusq; sortis iacula demū retundantur, quiq; tuæ virtutis extet monumentū perene.

PORTA
TRIUMPHALIS.

PROCEDE, PROSPERE, ET REGNA.

Ingreditor Craci vicit or trabeate penates;

T' e veniente sonet plausus io, ter io,
Victricem palmam vicit or ab hoste refers,
Dicat io populus laetus io, ter io.

Ditibus exuuijs
Bellona
Faustas

Praecat caterua
Victoris axes
Bello subacta,
Delectus omni
Ex classe ciuis
Reboet tremendo
Sclopeto, & æra
Tonent Quirini
Vomencia ignem,
Creberq; in auras
Prorumpat ardor

Inuictus Martis Atlas
Columna salus, Asylū
Pietatis, hoc honore
Virt° te inaugurauit,
Sismude Rex, togaq;
Bellu h. clariorem.

Sigymundo III. D. G. Regi P. & Suecia M. D L. &c. &c. &c. Mo-
scouiae domitori patriæ ampliatori, triumphanti ex hostibus Metro-

Martis alumna rotas
Venuster
Regis.

Pæana miles
Latum triumphas
Canat, reuinctus
Victrice lauro
Tempora, graduq;
Lentum coruscis
Onustus armis
Ferat, plicentur
Vexilla in orbem,
Littum & canore
Tremiscat æther.

Procede glori osus
Ex hostium trophæis.
Fauent tuis beati
Seperis poli Quirites,
Ipsumq; numen ausus,
Secundat rynieros

ARCUS TRIUMPHALIS.

Nitentis auri
Ramenta sumptuoso
Non mihi censu sternere fas es.
Nec ophitinas qua victor ibis splendidus
Curru triumphali columnas ponere.
Vanus hic es labor & populo venalis inertii.
Me Phæbo, Mufisq; sacratum. Ingēs panditur area
Barbito iuuat tuas
Pangere laudes,
Atq; triumphum,
Quē pie princeps
Hoste reportat.

VLTRAANNIS
LIS VIAS.

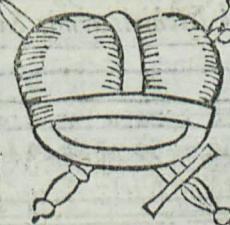
Preciumtre gentis
Deus Poloni
Si munde, Molchis
Vicit triumphas
Iam nunc volantum
Avis suprema
Que collis alas
Propinquus lunæ,
Qua sol resurgit
Caditq; nomen
Victoris effet.
Noscat Barmus.
Et ora Thules.
Trophæa Regis
Opus est Poloni.

Hic Daedaleis
In astra pennis
Vectus, per omnes
Exceder oras
Famam, togaq;
Sagoci clarus.
Pennata virtus
Illiū superbris
Celi Monarchis
Adiunget olim.
Cernis soluta
Cum mole fessos
Deponec artus.
Urna viuentia
Lande æuictina.

Hunctu deliciae patriis,
Et spes vñica Lechia
Wladislac refer bono
Dignis principem orib;
Et virtute imitabili.
Cernis ut genitor tuus
Rex, p laude pacificitur

Vuā, & mille pericula,
Pro dulci patriâ subit.
Tanti pareniis æmulus
Quo nunc vides euntem
Hoc calle ad astra rœda
Et tu decus perenne /s
Post busta consequeris.

VICTORIS TOTO CLARESCAT NOMEN IN CREE.

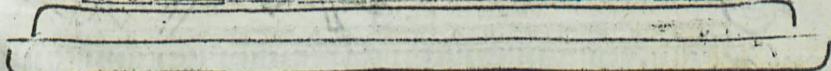
STROPHE.

Quid
Spiris
Horridus
Draco tuam
Sismundo contra
Temerario ausu,
Insurgit aquilam satis
Ia Lechici haclenus bibit
Sanguinis, ades ferocis
Qui proceras Tyrinhij instar,
Vi caput indomitum draconis,
Non pullulabit victa semel feria,
Leehis exitium non iterum feret.
Rediuiua quod si cornua attollat cerastes
Moschicus, hoc semper Rege οσιαυθον ages
Prastite, Moschorūq̄ premes fera colla Polone
Innata frauss, vel ipsum Ulyssem docta fallere
Gentis, oberit nil Lechicis armis Superum fauore.

ANTISTROPHE.

Quos
Lechis
Fortibus
Dolos struit
Leponus atrocis
Recidunt in ipsum
Sensere cunei hostium,
Quam nulla vis resistere,
Numine fauente Regis
Potest Sigismundi cateruis.
Myriades licet hostis audax
Multas obarmet, Xerxis ut agmina
Fusæ terga dabunt, Lechiadum manu
Supéri penes quem cælites stabunt Monarchā,
Huius nec Briareus, centimanusq; Gyges
Inuictas unquam possunt infringere vires.
Securus esto Rex, metu Sismunde, numinis
Auxilia summi præsto semper sunt tibi præliati.

EPODOS.

Classica sonent, teretes & litui canore
Bellisono reboent, vexilla rotentur in orbem,
Colluceantq; compitis in omnibus micantes
Flammae. Victori Martia & era tonet.

Angiporta, via, mania, porticus,
Dent signa fas est latitiae noua:
Omnis at in pelago occularunt
Lucto, victo nam hoste triuphat
Rex, cæcib^o permista plectra
Æra mæonijs serenum
Demulceat, magni per ones
Oras victoris volitet
Nomen, Sarmatis ora
Tu præ cunctis opta
Cumulet trophea ut
Rex Sismundus

Inclitus,
Princeps

P O M P Æ
T R I V M P H A L I S
F V T V R A E
D E S C R I P T I O

MVsa refer, quo Sismundi spectare licebit
Hoste triumphato solennes ordine pompas,
Quiq; Duces bello capti, & quos Lechica pubes
Latifono clamore dabit per compita plausus.

Ostentare suum prisco si more triumphum
Rex cuperet, trabeatus equis veheretur ad vrbes
Lechiadūm nineis, fasq; illi Cæsar is esset,
Aut tua magnifico sumptu exæquare trophæa
Pompej; sed non victorem præmia tantūm,
Quam virtus ornat decertatiq; labores.

Ibit terrificus pictis exercitus alis
Inuictos animos, & inobruta corda timore
Quisq; gerens miles, præacuta cuspide contum
Eriget, ad pugnam ceu sucuit pergere Martis,
Æquatæ numero Regem hinc, atq; inde cohortes

E

Stipa

Stipabunt, multo argento phalerisq; nitentes,
Puluere commoto totus densabitur aër,
Concutiet tremulus sylvas hinnitus equorum,
Martia festiuos geminabunt agmina plausus,
Victoremq; canent: quibus adde examine longo
Vincula captiuâ Moschos ceruice ferentes.

Ipse inter primos præstanti corpore Seînus,
Et Corsacus erunt, spectacula grata Polonis,
Ambo Palatini, defensoresq; Smolensci,
Desigent in humo tristes pro tempore vultus,
Et primæ sortis memores suspiria ducent.
His Galicinus adhuc oculis hostilibus ardens
Iungetur, technis fabricandis alter Vlysses.
Plurima Boiarûm Mosquæ quem turba sequetur.
Nec vos transierim Suïscij germana propago,
Ambobus Tyrio fulgebunt murice veste,
At mortis formido genas pallescere vtrasq;
Efficiet: non hoc quondam dum bella cieres
Conspiciendus eras vultu atrocissime Suiski,
Tantorum extiteras qui dux & causa malorum,
Et nunc si ad patrios fines tibi quâ arte liceret

Profugere, impatiens fræni, desueta peracto
Cgmina iam bello tua sub vexilla vocares.

Pone ibit longa venerandus veste sacrorum
Sergius Antistes, cui purpurea insula crines
Velabit, totus gemmis auroq; coruscus.
Grandior huic paulò canos aspercerat ætas,
Barbatus, rigido vulnu; de stirpe profectum
Censeret Fabiæ gentis, similemq; Catoni.

Tandem proceder viator, quem curia Lechi,
Nobiliumq; phalanx causâ deducet honoris,
Cernere erit chlamidum simul armorumq; nitorem.
Quilibet auricomis coget parec lupatis
Instratos ostro alipedes, pictisq; tapetis:
Sed Rex ante alias pulchrâ splendescet abolla,
Thracius aurato sub quo radiante capistro
Subsultabit equus, quin fronte minabitur astris.
Victorem tectis conferta stupebit cunctem
Turba virûm, lœtas fundens sub sydera voces,
Non aliûm Lechi (veluti autumo) lœtius urbes
Regem suscipient; ita secum quisq; loquetur,

Hic ille est Princeps patriæ syncerus amator,
Relligionis Atlas: fidei dux, hæresis hostis:
Non odium terrore mouet, nec laxat habenas,
Illiū in miseros crebra indulgentia ciues.
Diligimus te Rex Sismunde, simulq; timemus.
O vtinam residens qui summis temperat ima
Cælicolūm domibus, melius tibi proroget ænum.
Talia dicta dabit populi glomerata caterua,
Cum Rex ad patriam victo feret hoste trophæa.

PROSPHONE MATICON.

Age turba Martiali
Redimita fronde crines,
Cane militare carmen.
Lechiadūm toto clarescat in orbe triumphus
Regis, victa iacet fallax tua Mosche potestas.
Grauiora flabra sortis
Tolerare sueta pubes,
Cane mecum lo triumphie.
Immortale decus patriæ virrute parasti
Inuicta, hostiles quam non fregere manipli.

Metuende miles armis,

Celebrem innoua triumphum,

Resonante vbiq; plausu.

Moschiadūm reuehit Lechis noua gaudia victor,
Ampla triumphato cum fert ex hoste trophæa.

Tremefacta buccinarum

Crepitante terra bombo

Reboet, tonentq; multo

Fulmine lethiferas tormenta vomentia flammæ,
Et rauco resonent victricia tympana pūlsu.

Recinatur annuente

Per aprica Rege, pæan

Iuga montium, ac per agros,

Rex magnus bello moderetur fortiter arma,

Atq; toga magnus placidissima iura gubernet,

Fera bella pertinaci

Animo ciere docte

Cane io triumphhe miles;

Cum debellati (gens intractabilis) armis,

Supposita Moschi portant ceruice catenas.

EMBLEMATA

I

VNITA VIRTVS FORTIOR

Mitra patent. aquilæ non absq; crux feroce
Inter se gemino prælia Marte ciente.
At quamuis habeat duplex rostrum, vna caputq;
Quæc terret potius quam nocitura valet;
Victa tamen miserè pedibus laceratur aduncis
Moschias à niuca nempe volucris avi.
Nil agere in binos Alcides dicitur ipse,
Hic vnum ex bino robore robur ouat.
Quod si vera refert, statq; hæc sententia vulgi:
Iam minor Alcides hac aue semper erit.
Nempe solet modicūm hosti vis diuisa nocere,
Multæ regitq; duplex non bene membra caput.
Vtere qua volucris gaudet Rex forte, per amplexum
Nam tibi Marte æquo subditur imperium.

II

STAT VTCADANT HOSTES

F Atidicus quod per somnum spectauit Ioseph,
Exhibuit prorsus Rex tibi clara dies.

Procubuere tuos Moschum, Sismunde, manipli
Ante pedes, secta ut gramina falce cadunt.

At tuus (insolita quamuis Mars feruat ira)
Fasciculus, solido statq; nitetq; loco.

Hunc neq; liuor edax populi, neq; fracta potestas
Moschorum potis est vsq; mouere loco.

Iam proprium quocunq; placet Rex ferto maniplum,
Hostili primas cum tenet ille solo.

III

COMPLET TROPHÆ A LECHIS

Vnus erat Græcis Alcides, ære columnas

Qui structas posuit littore in Hesperio.

Alcidæ similes habuit sed Lechia multos,

Quorum posteritas fortia gesta stupet.

Durauere diu Chabrij monumenta laboris,

Ad tria quæ statuit flumina Marte potens.

Quis te præpediat victo, Sismunde, Smolensco

Figere in hostili terra trophya solo?

Laude Boleslao par es, virtutis & ingens

Gloria sublimem te super astra vehit.

Lechiaci fines post prælia Moschica regni

Extendis gentes versus Achæmenias.

Si Sueonum adiunges victor tibi debita sceptra;

Clarius è cunctis Regibus orbis eris,

Quippe duplex ales celebrem per cuncta manipula

Regna feret mundi quando ἡγεμον ages.

(**)

F 2

IV

HAS REX VICTOR PRO-
MERVIT,

Romanum quisquis potuit subducere ciuem

Morti, pro meritis quernea ferta tulit.

Læta triumphali decorauit patria lauro

Victorem Furium, Scipiadasq; duos.

Gramineo Decius fuit exornatus honore,

Papyrius myrto, Marcus Agrippa rosis.

Rostratas alijs donabat Roma corollas,

Virtutis retulit præmia quisq; suæ.

At tua quæ poterunt victor pensare coronæ

Facta? triumphatis hostibus aut quis honos?

Seruati cines, captæ cum mœnibus arces,

Et data letho à te millia multa virūm.

Pluraq; si numerem decus immortale merentur,

Quæ neq; sufficiunt maxima dona hominum.

Næ Sismunde tibi superi post fata, coronam

Munus, eo dignum nempe labore, dabunt.

V.

NEMO ANTE SIGISMVNDVM TERTIVM COLLIGAVIT.

Quis credat? Sismunde ducem' quem nemo ligauit,
 Tu vinēlis tentum Moschice victor habes?
 Non ea Pellæo iuueni sors contigit olim,
 Arsacidūm fixit quando trophæa solo.
 Ægyptum licet Augustus deuicerat armis
 Primus, non tantum rectulit inde decus.
 Nempe ferox subterfugit Cleopatra catenas,
 Cum sibi præsentem vidi adesse necem.
 Quantumuis nollent, vitasse (nefanda propago)
 Non pedicas Suiscij Rex potuere tuas.
 Compeditibus vinceti Scînus, Corsacus, & astu
 Præpollens Galicin, Boiarijꝝ gemunt,
 Pars alijs laudum, tibi, Rex Sismunde, subactis
 Hostibus, at superûm munere tota venit.

(***)

VI
CÆSORVM SPOLIA VI-
CTORIS DECORA.

Quid tres miraris decisis vndiq; ramis
Symbola regalis sunt hæc insignia laudis,
Inde decus regni Lechia nosce tui.
Corporibus detracta vides spolia ampla virorum,
Quos gelidis præceps alluit Ister aquis.
Tela Niderlandi, Moschiq; his pendula truncis
Sismundi Regis fortia sceptræ canent.
Illum nîl contra multæ valuere virorum
Myriades, quasuis robore fregit opes.
Sismundum bello dēinceps quicunq; lacesset,
Tali pendebunt illius arma tholo.

(**) G

VII

MOSCHORVM FREGIT REGIS
CONSTANTIA VIRES

Sicciñ Lechiaci fuerat mens visa Monarchæ
Mobilior vento perfide Mosche tibi?

Quando animo fractum post tædia longa putaras,
Versurum ad patrios Martia signa lares.

Non vinci docuit Regem Pædia labore,
Æquanimis cunctis perstat & ille malis.

Quis iam miretur lustris Agamemno duobus,
Quòd bello Troiæ Pergama pressit atrox?

Nec Lærtiadę mihi sic constantia Vlyssis;
Ceu tua in aduersis Rex Polemarche placet.

Hac vici stihostem quiduis perferre paratum,
Dum tibi Moschiacas tradere nollet opes.

Discite Sismundum nunquam contemnere Regem
Hostes, serò quidem at fortiter ille ferit.

VIII

VIRTUTIS COMES GLORIA

Cui fortuna dedit victis ex hostibus ingens

Victori ad patriæ recta referre decus;

Magnificum duxit Tarpeia in templo triumphum,

In medio niueis agmine vectus equis.

Ante triumphales lectissimus ordo quadrigas

Ibat vinctorum plebe stupente Dūcum.

Horribiles sonuere tubæ, fremitusq; per urbem,

Famaq; victorem sydera ad vsq; tulit.

Et tu laurigerum potes instaurare triumphum,

Hostili victor cum ditione redis.

Materies laudis non dēest, & copia pompæ,

Qui præcant currum, quiq; sequantur erunt.

Quod si spreueris hæc, vastum tamen ipsa per orbem,

Parta tibi Moschis, fama, trophæa feret.

EPIGRAMMATA.

I

PLVS ALIIS

A primo repetas si rerum exordia Lecho,
Qui dux, atq; suæ gentis origo fuit.

Inuenies nullum, cui plura insignia virtus,
Cuiq; dedit locuples munera plura Deus.
Siue Boleslaos memores, duo fulmina belli;
Submisit quorum Dacia colla iugo.

Seu Iagellonem, cui vincere Teuthonas armis
Cælitus infesto non sine Marte datum est.

Plura Sigismundo laudis fortuna paravit,
Maxima cum proprij symbola honoris habet.
Principe Moschorum capto, victoq; Smolensco,
Regibus annon plus præstítit ille alijs?

II

CVNCTANDORESTI- TVITREM.

IN diuersa rapit citò quos temerarius ardor,
Hos nocuo insequitur sors mala sæpe pede.
Præcipiti cæcus dum tentat bella furore
Romulidum Varro causa fit exitij.
Cunctator Fabius cautis quia militat armis,
Vinci illi nunquam, vincere sæpe datum est.
Quod longâ pressit Rex obsidione Smolenscum,
Alea quid censes quam aspera Martis erat?
Centenis Moschus propè quæ retinebat ab annis,
Binas intra hyemes, vi repetita tenet.
Parra labore leui percunt citò, magnus adempta.
Ut tucare diu, dat tibi Leche labor.

III

AD VSQVE METAS.

Non sat mille fuit Troiam oppugnare carinis,
Et dubio claros sternere Marte viros:
Ni traheret varium duo per quinquennia bellum,
Et tandem optatas victor haberet opes.

Nun-

Nunquam contentus bello fit Marspiter vno,
Plus (vt aquas hydrops) sanguinis ille sitit.
Quam tibi succubuit Rex vieta Smolenscia Marte,
Diffundi multus debuit ante crux.
Cymbrica sic Mario, sic & Pharsalis Iulo,
Actiaca Augusto sic quoq; palma data est.
Num tot peneat Rex te exaltasse labores?
Cum foelix operis iam tibi finis adest.

IV

ANNVIT VOTIS DEV.S.

Sæcula felicem quam te genuere Monarcham,
Exuperant nostros cum tua facta animos.
Principe te miles pergit quocunq; Polonus;
Evotis cedunt prospera cuncta suis.
Hostilem fausto tetigisti vix pede terram,
Mox cecidit telis plurima turba tuis.
Non tua sustinuit Seînus, nec Suiscius arma,
Nonq; peregrino milite mista cohors.

Regia

Regia Moschiadum Vulcani est tradita flammis,
Venit in authores frausq; reuersa suos.
Annuit ipse tuis Superum Rex deniq; votis,
Armis cum tandem est victa Smolensca tuis.
Næ Sismunde fauet tibi semper numen amicum,
Non frustra Superos in tua vota vocas.

V

NVLLA DECOLOR MA.
C V L A.

Marte Boleslao populosa Kiouia cessit,
Audax qui Latio nomine dictus erat.
Protulit hic fines patriæ vicitribus armis,
Abstulit at penitus, quod fuit ante, decus.
Præsule sublatu deuora est Lechia diris,
Perdiderat regni tunc diadema sui.
At meliora licet de te sperare, secundis
Prospera dum Zephyris, Rex tibi, cuncta fluunt.
Hoc tua promittit pietas, moresq; probati,
Hoc Pædia bonis cognita Lechiadis.

Define facta pij liuor proscindere Regis,
In patriæ cedunt omnia namq; bonum.

VI NVLLI SECUNDVS

SUspicis Heroas regali sanguine claros;
Marte sat excellens Rex Bathoræus erat.
Parta stupent Lechi, Criouusti ex hoste trophæa,
Et Iagellonis fortia facta probant.
Qui Dacos, Valachosq; arniis domuère feroceſ,
Hos pia posteritas laude ſub aſtra vehit.
Æmula virtutis Sismundum ornat Iouis ales,
Tutari didicit, quæ data Sparta ſibi eſt.
Degener haudquaquam, vitam pro laude pacisci
Non timet, intrepidi pectus Achillis habet.
Inuide non credis? Mochouia victa fatetur,
Æmathio Regi iam fateare patem.

VII IN VTRVMQVE PARATVS

Pacifera

Paciferæ ramum si victa Smolenscia oliuæ
Optasset, bello quam sibi iura dari.
Parcere Rex Moschis poteras sine Marte subactis,
Non sequire tibi, vincere mens at erat.
Ultima cum manu bellum belli expectare pericla,
Gens malesana suum iam videt exitium.
Nimirum optime Rex fueras in utrumque paratus,
Et bellum, & pacis, cum tibi iura forent.

VIII

SUPRA SPEM ET VOTA.

Vixibus humanis quod erat superabile nunquam,
Virtuti cessit Rex generose tuæ.
Thermodoontæus quicquid submiserat Ister,
Quicquid & indomiti Marte Boristhenidæ:
Exiguo vixor superasti milite, cæptis
Quippe tuis nunquam defuit ipse Deus.
Lechiaco hostiles fractas liquet ense sarissas,
Vinci ignara licet vis inimica foret.

Euersæ infidis tibi Rex cūm ciuibus vrbes,

Serò tuo immitunt iam sua colla iugo.

Et quod præsidium magni fuit ante Ducatus,

Hoc repetitum armis (quod stupet orbis) habes.

Regia quin Moschūm cūm principe diuite gazis,

Rex Sismunde, tuā sub ditione gemit.

Sarmatis est solitò cur lætior ora triumphes,

Quando tibi supra spem meliora fluunt.

IX

VIRTVTIS ET HONORVM CVRSVS ÄQVAT.

Om̄lūm, Sismunde, togā, perpessus & armis,

Quām variae sorti Rex tua sceptrā patent.

Tristia cūm lātis expertus ferre, serenos

Ducebas vñquam vix sine nube dies.

Ardua res virtus, per inhospita tendit, amænum

Nec regalis habet purpura, semper iter.

Nempe tibi Deus insignes promittit honores,

Cum te tot duris obijcit vñq; malis.

Aeternen

Æternent Superi tua gaudia, maxime vîctor,
Nec funester atrox regia sceptrâ dolor.

X

PRO TE IPSO DEVS PRÆLIA
GERIT.

Tanta peregisti paruo, Rex, tempore, quanta
Non quisquam credo prestitit ante Ducum,
Inferias modico misisti milite ad Orcum
Multas, sica rubris mersa natabat aquis.

Non furor hostilis fregit tua robora, quamuis
Non semel audaci stringeret arma manu.

Dextera nam Superum hos peperit tibi magne trium-
Rex, à Lechiadum parte stat ipse Deus. (phos
Agmina te contra cessent hostilia vires
Iungere, sic fulto vis tibi nulla nocet.

XI

VENISTI, VIDISTI, VICISTI,

Ante

Ante Syracusiam Marcellus quām capit urbem,
Non modicum vincendā arte laboris habet.
Ars cum vi certat, rumpit tandem arīete muros,
Hostilesq; intrat non sine strage domos.
Quas infesto adiūt Marte arces, Cæsar Iulus;
Mox æquata fuit robore quæq; solo.
Nec tibi sat, Sismunde, fuit vidisse Smolenscum,
Et quatere ignitis mænia vasta globis.
Vis superasti vim, constantia regia fregit
Hostes. quid possis robore, serò sciunt.

XII.

ET PIETATE ET ARMIS PRIOR.

SI repetam bella, & parro te Rege triumphos,
Par Chabrio aut Princeps inclyte maior eris.
Turcarum terror, se victum Marte Michailus,
Prædonumq; ferox, dux Naleuaico gemit.
Quis memor et Valachos, Hunnos, Turcasq;; Scy-
Et Moldaua simul, quos alit ora, viros. (thasq;
Quid

Quid valeas armis agnoscit Moschica tellus,
Arque Niderlandum vi superata phalanx.
Nec minor es magnis, ô Rex, pietate Dynastis,
Hac in re primum dat tibi quisq; locum.
Fœlix qui Martem cum religione iugasti,
Nam tibi cæligenæ Marte togaq; fauent.

XIII NVLLIS SVCCVMBIT PROCELLIS.

I Amvarios inter plus lustris quatuor hæres
Fluctus, & tumidas, regia nauis, aquas.
Quot monstra, & Syrtes, Erebiq; latentia saxa
Vitasti, placidi numine tuta Dei.
Non Scyllæ rabies, non hæreſeoſq; Charybdis,
Ad proprium traxit carbasa fluxa chaos.
Nempe tuā puppi vigil est nauclerus in altâ,
Cælituum faustis cui fauet aura Notis.
O fortunatam tanto rectore carinam,
Incolumes nautâ hoc, Lechia, habebis opes.

Est

XIV CRESCIT IN IMMENSVM

EST Pharijs fœcunda seges quæ prouenitaruis,

Quamq; ferunt Siculi pinguia culta soli.

Suspice regalem, generose Polone, maniplum,

Quam longe segetem hanc fertilitate preit.

Nonne vides quantos fudit sementis aceruos,

Postquam Lechiacis crescere cepit agris?

Moschica quin etiam simul est delatus in arua;

Mox decuplum patriæ potulit inde bonum.

Quot vicibusq; suum compleat Titanus orbem,

Augetur domini, non sine laude, sui.

Si Lechi iste diu crescat tellure maniplus,

Europæ fruges, horrea non capient,

XV NON FRVSTRA SISMVNDI NOMEN HABET.

QVod primo Sismundo astu Basilius ademit,

Tertius amissum restituit patriæ.

Quæ sors? aduerso sic quondam Scipio Marte,
Primus in Hannibalem sumpserat arma ferum.
Exin Romulidum vires infringere Pænus
Ausus, cum letho corpora multa dedit.
Scipio quem tandem Latio deterruit alter,
Et rursus cæpit tollere Roma caput.
Fac laudi insistas victor Sismunde priorum,
Cum tibi tam felix numine Sparta data est.
Prælia Sismundus cum Moschis primus iniuit,
Tu bellum optato claudere fine stude,
Perge age continget Moschis quod Agenoris vrbi,
Arctooq; orbi, Scipiadę instar eris.

O DE I Tricolos Tetraastrophos.

I Nuitate regni Lechiaci decus,
Sismunde, vi etis hostibus, alite
Fausto, nouus victor, relictos
Ad Patriæ remeas penates.

Sat

Sat temperatam rebus in arduis
Mentem reseruas, satq; perhorridæ

Rhamnusidos temone pôstus.

Ancipiti, pateris procellas.

Repugnat hostis, resq; secus fluunt,

Quam vora poscunt feruida militum,

Audentior contra sinistræ

Stas Nemesis rabidum furorem.

Non mæsta fractus tædia concipis,

Sed omne suffert pondus, Atlantica

Ceruice: nec pressus malorum

Mole viam Superum relinquis.

Haud semper agros manat in hispidos

Effusus imber, nec Boreas furens

Menses per omnes vexat vdis.

Flaminibus pelagi carinas:

At versiformes induit aurea

Dictynna vultus, postq; Aquilonios

Brumæ rigores, lenè spirans

Floriferi aura subit Fauonis.

Quid

Quid? dux olim Dardanidum pius.

An fluctuosis expositus Notis

Promissa quærebat Latini

Regna super monitis Deorum

Præfixa lustra? an Graiugenum ferox

Non bis peractis quinque sub Ilio

Annis manus, tandem refertur

Hectoreas domuisse turmas?

Sic arduæ itur sub penetralia

Virtutis, ô quam dulce pericula

Passum esse quondam, quamque casus

Commemorisse iuuat quiete,

Rex magne, gentis præsidium tuæ,

Extende famam regna per omnia.

Te Dacus atrox, te Genauni,

Et rigidi celebrent Triones.

Sublimia alto sydera vertice

Victor triumphans iam ferias licet,

Cum digna suscepto labore

Præmia habes patrijs in'oris

Te clariorem Lechica curia
Regem salutat, te reducem viri
Matresq; gaudent, teque Moschus,
Sepositis veneratur armis.

ODE II.

EMersit simulac patria fluctibus,
Qvos in non dubiam perniciem sui
Voluebat (furijs bilem acuentibus)

Discors factio ciuium:
Mox, Sismunde, virorum æmula fortium
Te virtus stimulis excitat acribus,
Ut primæ referas, & cumules nouæ

Victor præmia gloria.
Ibas horrisoni turbinis in modum,
Quò laudis studium, quò patriæ bonum,
Et quò Martis amor traxerat, hostibus

Te Rex cedere nescium:
Nec quicquam niuum stridulus agmina

Effun,

Effundens Boreas præpedijt viam,
Nec quicquam gelidis prælia credidit

Moschus frigoribus potens.

Exemplò timuit, sequè Smolensijs

Diffidens animo, turribus abdidit,

Nec stantem proprio sustinuit solo

Hostis pellere militem.

Hic primùm indomitis Lechiadūm bonam

Spem turmis facis, & concutere incipis

Murali intrepidus mœnia machinâ,

Agmen ductor agens virûm.

Vt Tigris, sobolem cum celeri pede

Pastor Carpathium trans mare detulit,

Aut in præcipitis culmina Caucasi

Natiuo abripuit specu;

In partes varias lumina coniicit,

Vno nec potis est stare diu loco:

Sic perrumpere, Rex, dum cupis hostium

Muros sollicitus manes.

Quamuis turbineo lethifer impetu,

Paf.

Passim fulmineos imber agat globos,
Præsentemq; viris omnia fortibus

Intentent penitus necem.

Iam quassata tuis sæpe Smolenscia
Tormentis, valido cinctaq; milite,
Exæquata solo, serò tuæ videt

Virtuti nihil inuium.

Nunc quisquis socios, quisquis & extera
Sublatam memoras progeniem nece,
Tristes tuq; prior Rex hilari decet

Mutes lætitia genas.

Lætum nunc lituis pangere classicum,
Et vincire nouis tempora floribus,
Ignitosq; iuuat verrere in optimum

Vsum lætitiae globos.

Iam tutus Lituus rura perambulet,
Et plenam viduo det Cererem solo,
Nec sub Moschiacis quærcere pascua

Armento metuat iugis.

At qui Sarmaticis inuigilas bonis,

Ec.

Et misces varijs commoda gaudijs,
Non vllâ meritum prorsus ob hoc die

Nostris sensibus excides.

Quin dum se tulerit fortè potentium

Inter belligeros fama viros Ducum

Laudi perpetuam Rex tua maxime

Virtus materiam dabit.

ODE III

QVx plectra, qux vox, quod litui genus,

Tot gloriōsis nobilem honoribus,

Victor, tuum sublimiores

Per titulos celebrent triumphum?

Quacunq; vasto circuitu Istulæ

Præpingue Lechi perluitur solum,

Quacunq; diffundit strepentes

Vilia profluius annis vndas.

Gestire magnis pectora gaudijs,

Efferre cunctos lætitia noua

Cer-

Cerno colonos symbola, omnis
Exulat æde animoq; mæror.
Spargente Phœbo ceu rutilum iubar,
Noctis tenebra diffugiunt leues;
Antiqua sic victore cessant
Tristitiae redeunte signa.
Duris ut arbor tonsa bipennibus
Per multa Princeps vecte pericula,
Tandem biennali labore
Præmia digna refers Polonis.
Adempta regno quæ fuerant tuo;
Fauente rursus numine possides,
Tibiq; rara sorte magni
Imperij datur amplitudo.
Virtus honores dat meritos tuis
Sismunde factis, hæc superis parem
Te reddet olim, cum per omnes
Rex, tua laus volitabit oras.
Faxit corusci syderis arbiter,
Ut Marte felix, atq; togâ potens

Rem.

Rempublicam Princeps gubernes.
Hoc patriæ atq; tibi precamur.

ODE IV

L Vx festa tandem fulsit in Lechisolo;
Cum prorogatos reddis aspectus rui
Sismunde Rex, auctus nouis honoribus.
Audisnè plausus vasta quos per compita
Tripudians plebs edit ? haud sic patria
Cupit intueri tecta versus Caucaſi
Montes oberrans natus orbatus patre;
In hostium moras trahentem finibus,
Ceu postulabat orba te Polonia.
Iam cum triumphans hostibus victis ades;
Reserare magnum gaudij æquor incipis.
Noua rebus est facies, nouumq; Lechiæ
Decus additur. Pyropo ut inserto aureus
Nitet annulus; tantum tua ex praſentia
Splendoris accepit, togâ & bello potens

K

Sismun.

Sismunde victor. non trophæis Scipio
Claratus Africæ, nec armis inclytus
Domitor Iugurthæ Roma sic tuos lares
Decorauit : ut regni penates Lechici
Rex magne adornas, viue, splendesc, impera,
Victrixq; liuoris superster Entheum
Æuum potestas Regia.

ODE V.

Emulatrices date plectra Musæ,
Splendido victor celebris couino
Iam Sigismundus subit alta Princeps
Mænia Craci.

Ite qua gressus feret, ite prompti,
Obuiam cites, redimite lauro
Tempora, & notos reducem ad penates
Ducite Regem.

Magnus in Lechi redit hospes oras,
Moschicis tandem spolijs onustus,

Post

Post biennales tibi quæ parauit

Sarmata curas.

Scylla te, aut Tigris genuit Polone,

Si triumphato super hoste Moscho,

Gaudij in tanto noua signa plausu

Promere cessas.

Promptior quin tu canere acta Regum

Phœbe, cui subsunt Heliconis vndæ,

Huc nouem deduc viridante Pindi

Vertice Musas.

Regis iniucti super astra laudes

Effer, ad metrum numeris reductis,

Siue facundæ potius soluto

Flumine lingua.

Viuat Heroum populos regentū

Maximus Princeps, pietatis author,

Criminum vindex, patriæ ampliator,

Hæresis hostis.

Quin Ladislauis generosa Regum

Viuat & proles, patris æmuletur

Facta Sismundi, stet ut ille regno

Murus ahenus.

Viuat ô viuat, diu uterq; regno

Lechico sospes, Charitum voluptas,

Quo Chelym Craci redeunte ad urbem

Pulsat Apollo.

ELOGIVM I. AMPLIATORI REGNI

R Egnū qui sibi patrijs paratum,

Armis, strenue ab hostibus tuetur,

Grati symbola pectoris perennes

Hic à ciue suo refert colosso,

Quos & prole repullulanis nepotū

Latè posteritas, & à remota

Miretur peregrinus hospes urbe.

Tantū est huic decoris probè relietas.

Dum custodit opes, quid irruentem

Si

Si bello superet cruentus hostem?
Adiectisq; suum ampliet per arma
Regnis imperium? sacris profecto
(Qua magnus patet æther, & coruscis
Sol altus radijs oberrat orbem)
Fertur semper honoribus, locumq;
Phæbo proximum habens præaltus astris
Ingentes supereminet colosso.
Hactu laude nites, Smolensciano
Cum Sismunde potitus es Ducatu.
Iam nunc Lechiacæ vocaris ingens
Propulsator, & ampliator oræ.
Te septem celebrant nouum Triones
Victorem, Hesperijq; cultor orbis,
Et qui multiplici vado tumentem
Circumdat Tanaim, & prior renati
Qui Solis rubeum tuetur axem.
Sed quamuis celeberrimus reluces
Mundi quaq; plaga, minora spargit
Gestis fama tamen tuis, graui nam.

Re-

Rerum deficit illa victa mole.

ELOGIVM II. PATRIÆ VINDICI.

Non odium gentis, nec regni dira cupido,
Moschiaci, te Rex, traxit in arua soli.
Damna cruorq; insons olimq; Smolenscia adempta,
Principium tantæ causaq; litis erant.
Nec linquenda fuit Legati iniuria læsi,
Inq; prophanato dedecus hospitio.
Sic Ammonitæ, sic quondam Ephiræ Corinthus,
Ob scelus hoc pænas, Marte furente, luit.
Quod Rex cunq; facis laudem sibi vendicat omnī;
Cunctaq; magnificum cæpta merentur epos.
Vindicis ergo tibi meritum dat patria nomen,
Nam tibi vindictam credidit illa suam.

ELO-

ELOGIVM III. MOSCHOVIAE DOMI- TORI.

SÆpe triumphatæ nomen victoribus urbes
Concessere suum, quò maior gloria totum
Factorum impleret mundum, populiq; per ora
Serperet ingenti latè splendore, nec ullis
Desineret tolli celebris super æthera seclis.
Venerat in Cretam bello certare Metellus,
Creticus inde redit. subiecta Britannia Druso
Quæsitum antiquo imposuit pro nomine nomen.
Sed quora pars erit hæc laudum? si fortè triumphi
Spectentur Sismunde tui? quantum insula vastis
Moschiadûm terris; vèterum tibi gloria tantum
Cedit quæq; Ducum, iam Sismunde ultima Bactra
Oceaniq; tuis implentur littorâ factis,
Et quod Hyperboreo damnatas frigore terras

Victor

Victor transieris, tumidosq; represseris hostes:
Sonus honore nouo, solus celebrabere donis.
Hanc tibi si laudem quisquam Sismunde negabit
Inuidus. ipsa tuum fama loquetur opus.

ELOGIVM IV. INIVRIARVM CONDONATORI.

Tanta tuos Princeps ornat clementia fasces;
Ut videare ipso mitior Amramide.
Isaiden nisi se fædasset sanguine Vriæ,
Hac tibi censerem laude fuissè parem.
Parcere deuictis, nec fontibus est tibi cordi
(Si tua res agitur) sumere supplicium.
Sæpe sciens surdâ conuicia proteris aure,
Et quicquid passim lingua proterua vomit.
Hostes cum superes, te vincere niteris, à te
Arctoo inuictum ne quid in orbe foret.

Tales

Tales ô vtinam regnent tibi Lechia Reges,
Res nunquam verget publica in exitium.

ELOGIVM V. RELIGIONIS PROTE- CTORI.

MVltum relligio Princeps tibi debet auita,
Pristinus hoc regno cui reuirescit honor.
Non iam perfidiæ erumpunt è sedibus Orci
Monstra, nec Hæreseos serpit ut antelues.
Sæcula Mieclai redeunt, cum pulsa recurrit
Relligio, & sacrum tollit in astra caput.
Iam toga Marsq; tibi donarunt nomina, nomen
Quod pietas offert Rex quoq; sume, pij.

L

ELOGI-

ELOGIVM VI. SPLENDORI POLONIAE.

Si quando exoritur non visum sydus Olympo;
Quisq; nouum æthereo suspicit axe iubar.
Hinc licet instantes fatorum noscere leges,
Hinc dubias tacitâ voluere mente vices.
Insolito Lechos perstringis lumine Princeps,
Dum celebris gelido victor ab orbe redis.
Ergo te populus stupet, & prospectat euntem,
Miraturq; nouum in te redeunte decus.
Quin gens Christiadûm tantos quod viceris hostes,
Plus nitet, & spondet maxima quæq; sibi.
Intentet quascungq; ferox hostis velit umbras,
Claroste ducet Lechia Rege dies.

ANA.

ANAGRAMMATA.

SIGISMUNDVS TERTIVS.

Anagrammatismus.

R VIT, E S T D I G N V S M V S I S.

A Rdor dum raperet belli in discrimina Regem,
Armaq; pro patria iusta iuboret amor.
Mars ipse accinxit chalybem, quem incude politum,
Fuluo informauit Lemnius ærefaber.
Ægyda donauit crudam Tritonia Pallas,
Et thorace latus muniſt ærisono.
Quid facient Musæ, quèis sunt laticesq;;, lyraq;
Cordi? quasq; iuuat pectine ludere epos?
Quid præses vatum Phæbus poſt prælia Martis,
Qui ſolet ad faciles tendere plectra modos?
Dardanij pugnam retulit Maro carmine Regis,
Claruit & virtus tua Turne potens.
Mæonius Danaum vates celebravit Achillem;
Vt ruit à ſummo culmine Troia vetus.
Ecce R VIT conuulta Smolenscia ſedibus imis,
E S T D I G N V S M V S I S, cùi ea palma data eſc.

SIGISMUNDVS TERTIVS

Anagrammatismus.

SED IT SVRSVM VT IGNIS.

L Vbrisca sors belli est, medio in certamine Mauors

Deprimit hos, illos erigit astra super.

Et quibus ingentes animos victoria fecit,

Sæpe omnes vicit spes tulit una dies.

Theffalus ad naues conuersis agmina signis

Egerat o quoties, Hectoris arma timens.

Hector at inferior Pelidae robore clari,

Post fera Graiugenum funera, ludus erat.

Successu Hannibalis Carthago læta parabat

Iusta prope edomitis soluere Romulidis.

At bello melior denicit Scipio Panos,

Sic rediit Latio, quod fuit ante, decus.

Scilicet instabilis sunt hæc ludibria sortis,

Expositos fortes cui liquet esse Duces.

Sed nihil offenso Sismundo, iura Quirinus

Constanti semper Mars colit. æqua, fide.

Nimirum illius cæli felicitat arma

Arbiter, in bello cui pia causa placet.

Quid mirum Nemesis quod non succumbat acerbae

Ille? SED IT SVRSVM suevit VT IGNIS edax.

SIGI.

SIGISMVN DVSTERTIVS

Anagrammatismus.

STVDIIS GENTIS MVRVS

E Loquar an fileam? te contra Sarmata fortis
Vis glomerata ruit.

Hinc Gabriel Orientis opes in prælia secum,
Pannoniosq; trahit.

Inde pharetratus Scytha rumpere fadera tentat
Lechia in exitium.

Quid gelidi voluant, non constat mente Triones,
Corda sat aspera habent.

Barbarus ut fidei est nullius, sic male pacis
Aurea iura colit.

Fidit adhuc Sueo nauibus, æreq; prælia multo
Quin reparare potes.

Tu quoq; in hostiles spumantem admittere turmas
Sarmata gnarus equum:

Armapara, victos toties letho dabis hostes,
Quitib; fata struunt.

Cælicolæ cause meliori namq; fauebunt,
Vindice Regetuo.

Hic STVDIIS GENIIS Princeps votisq; Polonæ,
MVRVS erit Patriæ:

SIGISMVN-

SIGISMUNDVS TERTIVS DEI GRATIA REX POLONIAE

Anagrammatismus.
VERVS DIES REDIIT PAX GENTI
VM SIS NOTA GLORIA.

D Annanda tenebris illa nocte perennibus,
Dum Moschus in sole sceret.

Nec faceret assis Sarmatæ fortis minas,
Lituosq; & arma bellica.

Cum frueret insuper dolos, latentius
Simulata fædera obtegens.

At verus hostis patuit; impetum in tuos
Dum fecit o Rex milites,

Et iam Polonæ cæperant languescere
Vires, biennali mora.

Cum præter omnium Quirinus spem pater,
A partibus Regis stetit.

Erepta Moschis est Smolenscia, ignibus
Periere opes Moschouia.

Hostis ter in icto lupato fronte humum sua
Pronus ferire debuit.

PAX GENTIVM VERVS REDIIT en DIES,
SIS NOTA cunctis GLORIA.

SIGI-

SIGISMUNDVS TERTIVS
REX POLONIAE ET SVE-
CIAE.

Anagrammatismus.

PRESSI DEXTRA GENTES VIO-
LANTES CIVIVM IVS, EO.

AEmathius laudis nimio Dux feruidus æstu,
Marte lacesciuit plurima regna fero.
Iuratus Latij contra fas Hannibal hostis,
Romulidum ingentes attenuauit opes.
Septenam Marius trabeam dum Consul anhelat;
Dat multas Orco ex ciuibus inferias.
Non, Sismunde, tibi laudis vesana cupido
Vincendi Moschos, causa sed æqua fuit.
Iustitiae es cultor, macula nec decolor ullâ,
Et cunctis de te dicere iure potes.
Qui PRESSI GENTES VIOLANTES CIVIVM inique
IVS DEXTRA, ad patriam nunc EO viator ouans.

SIGI-

SIGISMVND O III.
DEI GRATIA
POLONIÆ ET SVECIAE
REGI MAGNO LITHV A-
NIÆ DVCI &c. &c. &c.

Expugnatori arcium, Domito-
ri Moschouiae, Victori ex ho-
stibus triumphanti.

LECHIA COMPOS VO-
TI FACTA.

Moturus aduersum feroceſ prælium
Sismunde Rex Moschos, pedem
E Lechici vix finibus tuleras tua
Felicitantibus viam

Divis

Diuis Patria; dum aspectibus tuis carent
Mærore tristi squalida;
Velata faciem, duxit imo è pectorc
Suspria, & lachrymis sonos
Mater remissos vt solet natis luc,
Belluè stratis turbine.
Non morte sic Cœcis indoluit graui
Dolore coniux saucia;
Nec tantus instat nauitis trepidis timor;
Dum sævit iratum mare;
Atrâq; nube turbo subtrahit polum,
Miscentq; prælium Noti.
Quoties Tonantis supplici aras poplite,
Perfusa trinit imribus.
O magne dixitq; arbiter rerum, tui
Cohibe furoris fulmina.
Propiusq; res tuere nostras, si meum
Quid tibi placuit vnquam, pia
Nisi cram, per aras ponerem duni munera
Frustra vocando cælites.

In vota, summe regijs Deum pater
Conatibus dona exitus
Latros, per hostiles agat, ferrum horridus
Turmas, paueat hostis fugax.
Non cæca regnorum ambitio, non impotens
Traxit cupido aut inquies.
Furor: amor at patriæ suum armavit Duxem,
Deditq; Martis spicula.
Iusta exigas tu lance, bella Sarmatae,
Factaq; feræ Moschouiae.
Ec quando vox sonabit illa Victor it.
Sismundus hoste perdit?
Trophæa quando lata miles inferet
Templis Polonus hostium?
Inflata reddet quando murmur buccina
Latros triumphos acciens?
Grandiaq; terrifico tomabunt fulmine
Tormenta cum pilas voment?
Faxis supreme rector orsa sic mei
Animosa Regis prospera.

Sed

Sed ecce, quid cerno? fefellit an meam

Caligo mentem turbida?

An fors moræ impatiens amor? démptis redux

Spolijs onustus hostium

Rediit Monarcha, præscagens Moschos truccs.

Defixa specto lumina!

Humo Ducum, quos vafra non seruauit ars,

Nec artium munitio.

Valete luctus, fugiat è pectore pauor,

Abscedat omnis & dolor.

Lætas agam sine nube luces, audiar,

Iam prima gentium omnium.

Quaecunq; Titan lucidam exerit facem,

Victrix ferar Polonia

Ultraq; metas Solis, ubi situ horrido

Tellus silentum manibus

Vmbrisq; colitur, audient tancam hostium

Cladem orbis omnes incola.

Prô quanta seges est gaudij quam regiae

Laudisq; materia ferox

Quà culta Nilus arua, quà Ganges rigat,

Arabsq;, Tuscus, Belgaq;,

Theutoq;, & Indus prædicabit me Cilix,

O viue noster Hercules.

MOSCHOVIAE DE SVORVM DVCVM CRVDE

LITATE.

Expostulatio.

Tempora funerea mihi sunt cingenda cupresso,

Cum tristi proprios mente reuoluo Duces.

Tu quoq; sacrorum mater veneranda meorum

Græcia, diffusis fle mea fata comis.

Quæq; bibunt Tanaim gentes, quibus inclita Volga
Flumina dant sicco terga premenda pede.

Vna ego perpetuo confector frigore quamuis,
In prædam pateo tot miseranda plagiis.

Nam

Namq; pharetratus nostri in penetralia ferro
Ipsē sibi regni fecerat ante viam.
Mosquanasq; exus sit opes, dilapsa fauillas
Intenues abiit Regia tota prope.
Hæc quia ab hoste tuli, præ me (ceu parua) cerebam,
Intestina tamen me mala plus cruciant.
Non sic Tarquinius Romanam presserat urbem:
Quem vindex pepulit Brutus in exilium.
Hipparchus Basilius erat crudelior ipso,
Cuius & in natos sœuijt ira suos.
O si vitalem nunquam attraxisset Hodunus
Auram, mansiſtem libera ab interitu.
Nam postquam fasces, Basilij stirpe necata
Arripuit, patriam traxit in exitium.
Hinc bella, hinc cedes, hinc funera dira meorum,
Sic fatis defunt iam mala nulla meis.
Præstaret faciem regni inspectare nouatam,
Atq; nouis fasces tradere principibus.
Nec, Sismunde, tuum vltra iam detrecto Monarcha
Imperium, Regem te mihi dant Superi.

Aurea

Aurea te rerum florerent Præside scēla,

Surgeret & veræ religionis honos.

Perfidia genuina fides succederet, & Mars

Cederet è terris pace vigente meis.

Te mirata Duce, e cælis Astræa rediret,

Inq; tuo sedem poneret ipsa solo.

Nec priscæ extarent usquam vestigia fraudis,

Difugerentq; doli, concideretq; nefas.

Sarmata cum Moschis quin conspiraret in hostes

Quoslibet, inuictum robur utrisq; foret.

Tænarijs non missa iugis saeuitet Erynnis,

Poneret & mores horrida terra feros.

Sic sic omnipotens faxit tua cæpta secundet,

Non inuita tuo do mea colla iugo.

Nec nati poterunt tua spicula ferre rebelles,

Agnoscant Dominum teq; Borysthenidæ.

Thermodoontæ asq; bibunt quicunq; paludes,

Et quos vicinis alluit Ister aquis.

Frustra lethiferas acuis Cassane sagittas,

Frustra Astracani, gens, truculenta, furunt.

Pare-

Parebunt vel serò tuis , Sismunde, lupatis,
Nam quid non armis Rex superare potes?
Tu modo dexter ades, meliorum te vocat agmen,
Et quibus est cordi perdita pene salus.

ODE. Tricolos Tetraastrophos.

QVæ pompa latis obuia setib[us]
Fundit plateis? qui popularium
Cætus tuorum, quæ senatus
Vota super meritos honores?
Sismunde Regum maximè; qui tuā
Virtute priscos, gloria & antecis
Reges, nec vllā laude auitis
Tempora cedere nostra cogis.
Seu te cruentus pro patria impigrum
Mauuors obarmat, murmure & excite
Rauco æris insani, quieta
Consilium toga siue poscit.

Nempe

Nempe ista plausus conciliat tibi,

Instructa belli pacis & artibus

Virtus, atrocem quæ furorēm

Consilijs moderatur aptis.

Hæc te volucrī tollit in aëra

Pennā altiorem cætibus infimis,

Hæc vindicabit dente ab atro

Inuidiæ. vicibusq; sortis.

Viden virenti tempora laurea

Vt iam reuinxit? quam neq; frigora

Hyberna carpant, nec vetus

Deteriore notâ coloret.

Iam nec requiri, quos sibi principes

Optet, valentes consilio, & manu

Polona tellus, victor ô Rex,

Freta tuis animis & armis.

Et iam, priores, fulsit ubi tuus

Vultus) resumit viuida spiritus,

Spe faustitatis recreata,

Nec veterum meminit malorum.

Qua.

Quaq; ante cælos attigerat prope
Famâ, stupebit se super æthera
Tolli, & recenti laude rursum
Crescere, perq; vagum ire mundum.
Quacunq; ferro protulit imperî
Fines Polonus, nunc etiam super
Boristhenem captâ Smolenâ
Marte graui generosus arce.
Vix ipse quamuis cernit ab hostibus
Moschus teneri præsidio graui,
Credit Smolenscum vi obtineri
Sarmatici potuisse Martis.
Strictusq; vinclis, & posito minor
Fastu, Polonum deterit impio
Collo iugum, victoris & se
Totus ad arbitrium refingit.
Quin ipse flexis vorticibus fluens
Cursu retorto refluxus, & gemens
Boristhenes, famam Smolenæ
Deuches Oceano ruinæ.

N

Riphæ,

Riphæa canis & niuibus iuga,
Densata flamas aëre in algido,
Videre Mosquanâ & fauilla

In tenebras abijisse solem.

Et vos Casam, & quæ mare Caspium

Gentes tenetis, barbara nomina,

Circassi, & Astracan, tyrannos

Ferre iugum impositum videtis.

Sensit tyrannus, quilatebram sibi

Impar lacertis claustra per abdita

Quærens gerit sceptris, & altis

Imperijs animos minores.

Et iam triumpho Sarmatico parat

Crudos lacertos, collaq; turpia

Spectaculum non ante visum,

Climate Lechiaco futurus.

Nempe hæc Poloni gloria Regis est,

Seu Marte poscas, sine togâ magis,

Et esse maiorem secundis,

Et trepidis animo valentem.

Hoc

Hoc nil Triones septem animosius
Vident, nec orbis, quem celer alluit
Ister, vel Arctois serenat
Oceanus gelidus pruinis.

POLONIA REGI SVO VOTVM

QVid meo Regi voucam secundi?
Perfidum postquam iuga ferre Moschum
Æmulâ virtute coegit, et se

Ferre minorem?

Qui ferox stultis opibus, Triones
Iam spei prædam cupidæ parabat;
Ni Sigismundo Superi annuissent

Ricè triumphum.

An quod aurata Salomon cruentem
Cernuus fundens patera precatus,
Et super regno nebulis operatus

Pauca rogauit?

N° 2

An

An quod ad tristes abituras umbras,
Liberis Iacob (sibi iusta solui
Dum cupit) concussum agitante mentem

Pneumate voulit?

Scilicet saevas sua fræna gentes
Ut pati cogat, positoq; ferro
Optimus Lechos magis obsequentes
Rex sibi cernat.

Imperet terris, pelagoq; iura
Ponat, ut responsa petant polona
Barbari Reges, glaciale circum

Aequor agentes.

Quæ sub Arctoo plaga cruda cælo
Alget, æstiuisq; caret Fauonis,
Quam Scythes circum agmina saeva flectit,

Pareat vni.

Legibus ciues studeant auitis,
Finibus compressa suis libibo
Publicis cedat, violenta rebus

Iuraq; seruer.

Regium

Regium nomen reverenter actis

Iurgijs clemens habeat Polonus.

Turpe, honorandum caput ipsa quando

Membra lacescunt.

Lora Moschorum metuant Tyranni,

Liberos inuitus amor decebit,

Instar est lethi quibus imperantum

Sceptra pauere.

Nullius virtus cupida est, honores

Præter, & sordes cauet obsoleti

Aëris, hæc soluis erit beatæ

Laudis auara,

Scilicet fulgorem eget inter auri,

Quisquis ingentes animos domare

Nescit, hic seruit sua cui voluptas

Vincula necit.

Dij tibi partis sapienter vti

Victor ô Sismunde dabunt trophæis.

Exiñ afflictus meliora Lechus

Sæcla videbit.

Ritè

Ritè sic Diuis pia plebs litabit,
Semper & statis operata sacrī
Sancta mystarum pietas supernam

Leniet iram.

Litibus paucis rabies forensis
Perstrepit, nam pace simul sequestrā'
Iurgium ad limen dirimens amicus

Ponere coget.

Ibit armorum feritas in hostem,
Non sacros insana thoras libido
Polluet, non intenuem potentis

Sæniet ira.

At tibi faustos Deus addat annos,
Atq; honorato senio vigorem,
Cum tuis plebe auspicijs regenda

Genteq; Lechi.

DEDICATORIVM

HÆc tibi de viridi Musæ sua munera Pindo
Mittunt, Pyndaricâ, Rex celebrande, lyrâ.

Ipsæ

Ipse verecundam fertis tibi cingit Appollo
Frontem, quæ dextrâ texuit ipse suâ,
Est mea Musa tuis fateor, virtutibus impar,
Moraq; Castalidum pollice plectra leui:
Nec tacuisse tamen potui, dum publico plausu
Compita solenni, te veniente sonant.
Ne lateant, te Rex, animi in te symbola nostri,
His inclusa vides qualiacunq; metris.
Accipe, nam voluisse sat est, si parua per æquor
Vela damus, studij hæc prouehet aura tui.

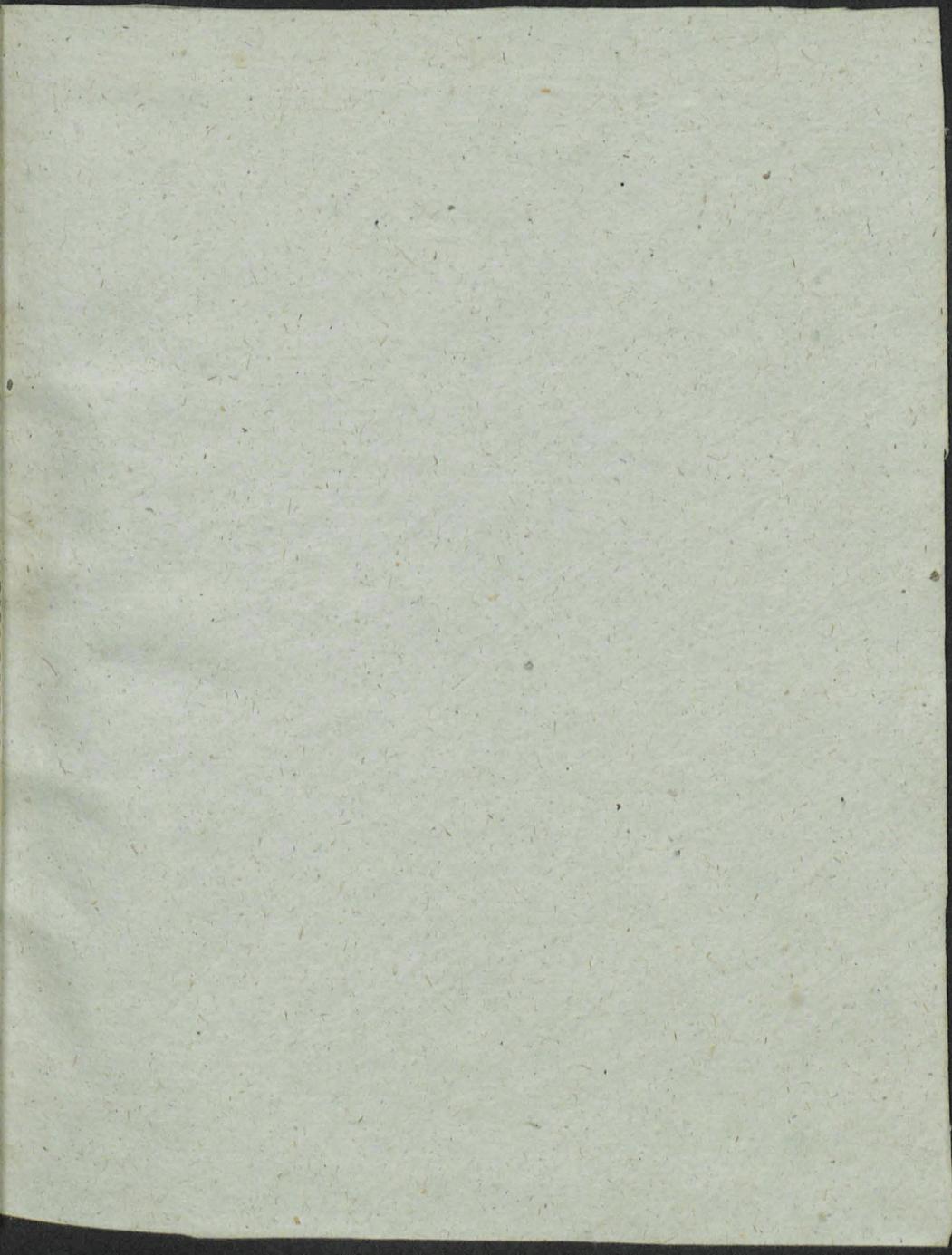

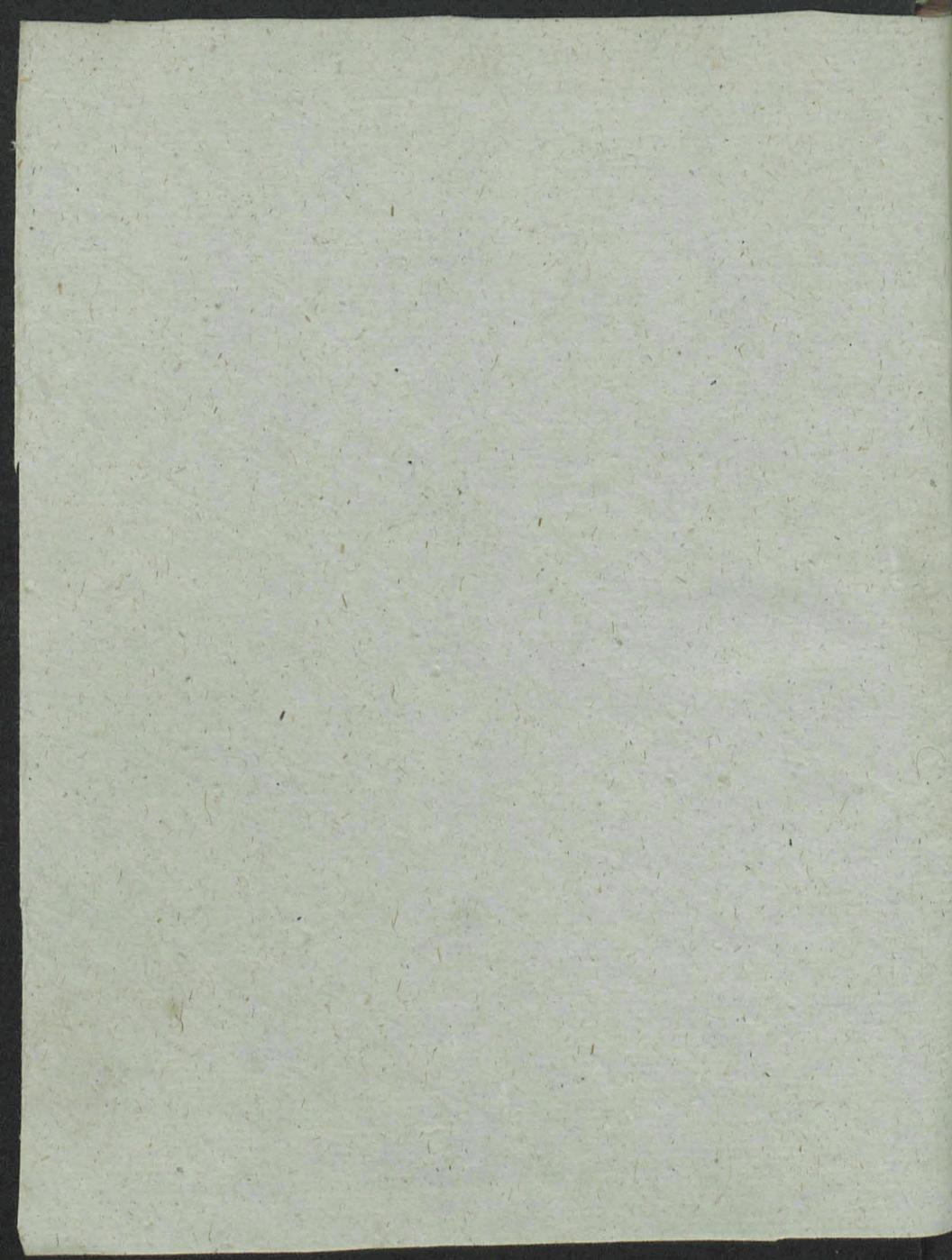
ERRATA SIC CORRIGE.

- Folio A. columnā i. versu 14 lege difficultimum.
Fol. B. Col. 3 ver. 9. lege erant.
Fol. B. Col. 8. ver. 8. lege serica ephippia.
Fol. C. col. 2. ver. 8. lege transfixum stipite.
Fol. C. col. 2. ver. 9. lege vomens.
Fol. D. col. 5. in arcu triumphali, lege solis.
Fol. D. col. 8. ver. 15. lege. trophya
Fol. E. col. 3. ver. 10. lege phalanx causa.
Fol. E. col. 5. ver. 2. lege innoua.
Fol. H. col. 8. ver. 1. lege prouenit aruis.)
Fol. M. col. 3. ver. 20. lege ferae.
Fol. M. col. 8 ver. 10. lege ut iam
Fol. M. col. 8. ver. 13. lege iam nec
Fol. N. col. 2. ver. 5. lege Casani.
Fol. N. col. 4. ver. 18. lege libido
Fol. N. col. 5. ver. 11. lege solius.
Fol. N. col. 7. ver. 1. lege Apollo.

8133
+
N

13383

8133
8

